
ARAF SÛRESİ

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

Taşlanan şeytandan Allah'a sığınırım.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Rahmeti sonsuz, merhameti bol Allah'ın adıyla,

(Araf 7/1)

الْمَصِّ

ELİF! LÂM! MÎM! SÂD!

(Araf 7/2)

كِتَابٌ أُنْزِلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِنْهُ لِتُنذِرَ بِهِ وَذِكْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ

Onunla uyarman ve müminlere hatırlatman için sana indirilen kitaptan dolayı, içinde bir sıkıntı olmasın.

(Ta Ha 20/2)

مَا أُنْزِلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَىٰ

Kuran'ı sana, mutsuz olman için indirmedik.

(Ta Ha 20/3)

إِلَّا تَذْكِرَةً لِّمَن يَخْشَىٰ

Derin saygı duyanlar için sadece bir hatırlatmadır.

(Araf 7/3)

اتَّبِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ

Rabbinizden size indirilene uyun; Allah ile aranızda evliya/dostlar koyarak onlara uymayın. Ne kadar az hatırlıyorsunuz!

(Ankebut 29/41)

مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بَيْتًا وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

Allah ile aralarına evliya/dostlar koyanların durumu örümceğin durumuna benzer. Örümcek bir yuva edinir ama yuvaların en zayıfı örümcek yuvasıdır. Keşke bunu bilseler.

(Ankebut 29/42)

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

Allah onların, kendisiyle arasına neleri koyup yalvardıklarını bilir. O daima en üstündür, en doğru hüküm verendir.

(Araf 7/4)

وَكَمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا بَيَاتًا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ

Biz nice yerleşim merkezlerini helak ettik. Baskınımız onlara, ya geceleyin ya da gündüz uykuda iken gelmiştir.

(Araf 7/97)

أَفَأَمِنْ أَهْلُ الْقُرَى أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيَاتًا وَهُمْ نَائِمُونَ

Böyle yerleşim merkezlerinin ahalisi gece uykuda iken baskınımıza uğramayacaklarından emin midirler?

(Araf 7/98)

أَوَأَمِنْ أَهْلُ الْقُرَى أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يُلْعَبُونَ

Ya da o yerleşim merkezlerinin ahalisi, gündüzün eğlenirken baskınımıza karşı güvende midirler?

(Araf 7/99)

أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ

Peki ya şimdiki Allah'ın planına karşı güvende midirler? Kaybedenler topluluğu dışında hiç kimse Allah'ın planına karşı kendini güvende göremez.

(Araf 7/100)

أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ أَهْلِهَا أَنْ لَوْ نَشَاءُ أَصْبَأْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَنَطْبَعُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ

Eski ahalisinden sonra o yerlere mirasçı olanlar şunu görmediler mi? İstesek, onları da günahları yüzünden yakalarız. Kalpleri üzerinde yeni bir yapı oluştururuz, artık dinlemezler.

(Mülk 67/16)

ءَأَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ

Gökte olanın, bir sarsıntıyla sizi yere batırmayacağından emin misiniz?

(Mülk 67/17)

أَمْ أَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ

Yoksa gökte olanın, üzerinize bir ateş göndermeyeceğinden emin misiniz? Uyarı nasılmış, yakında öğrenirsiniz.

(Araf 7/5)

فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بِأَسْنًا إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ

Baskınımız gelince: “Biz, gerçekten zâlimler olduk!” demekten başka feryatları olmadı.

(Enbiya 21/10)

لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

Doğrusu size bir kitap indirdik; hatırlamanız gerekenler ondadır. Hiç aklınızı kullanmaz mısınız?

(Enbiya 21/11)

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ

Zâlimleşmiş nice yerleşim merkezlerini kırıp geçirdik, onlardan sonra başka toplumlar inşa ettik.

(Enbiya 21/12)

فَلَمَّا أَحَسُّوا بَأْسَنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ

Baskınımızı hissedince hemen oradan kaçarlardı.

(Enbiya 21/13)

لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسَاكِينِكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْأَلُونَ

“Kaçmayın! Şımartıldığınız şeylere ve yerlerinize geri dönün ki, sorgulanasınız.”

(Enbiya 21/14)

قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ

“Eyvah! Gerçekten biz zâlimler olduk” dediler.

(Enbiya 21/15)

فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَامِدِينَ

Onları biçilmiş ot gibi, sönmüş ateş gibi yapıncaya kadar yakınmaları kesilmedi.

(Araf 7/6)

فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ

Kendilerine elçi gönderilenlere elbette soracağız. Elbette gönderilen elçilere de soracağız.

(Maide 5/109)

يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ

Allah, elçilerini bir araya toplayacağı gün onlara: “Size ne cevap verildi?” diyecek, onlar da: “Bizim bilgimiz yok; Çünkü Sen bütün bilinmeyenleri en iyi bilensin” diyeceklerdir.

(Enam 6/130)

يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ
يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ
كَانُوا كَافِرِينَ

Ey cinler ve insanlar! Sizden olan kimseler size elçi olarak gelmediler mi? Onlar size âyetlerimi anlatıyor ve bugün karşılaşacağınız şeyler konusunda sizi uyarıyorlardı, değil mi?" Dediler ki: "Aleyhimize de olsa, biz buna şahidiz." Dünya hayatı onları aldatmıştı. Kesinlikle kâfir olduklarına, kendileri şahitlik ettiler.

(Zuhruf 43/44)

وَأِنَّهُ لَذِكْرٌ لَكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ

Kuşkusuz ki o, hem senin için, hem de halkın için bir hatırlatmadır. Yakında bu konuda sorguya çekileceksiniz.

(Zuhruf 43/45)

وَسْأَلُ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِلَهًا يُعْبَدُونَ

Senden önce elçi gönderdiğimiz toplumlara sor bakalım Rahman ile aralarına, kendilerine kulluk edilen ilâhlara koyduk mu?

(Araf 7/7)

فَلَنَقُصَّنَّ عَنْهُمْ بَعْلُمْ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ

Her şeyi bir bilgiye dayalı olarak onlara anlatacağız. Zaten onlara uzak değiliz.

(Yunus 10/61)

وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ
شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي
السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

Ne işle meşgul olursan ol, bir âyet kümesinden bağlantılarını okuyor olsan ya da başka bir iş yapıyor da olsanız o işe daldığınızda mutlaka size şahit oluruz. Yerde ve gökte, ister zerre ağırlığında, ister ondan daha küçük ister büyük olsun, hiçbir şey O'ndan uzak kalmaz. Hepsisi apaçık bir kitaptadır.

(Yasin 36/12)

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَى وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُبِينٍ

Ölüleri biz dirilteceğiz. Yaptıklarını ve geride bıraktıklarını da yazmaktayız. Her şey tek tek, açıkça önümüzdedir.

(Araf 7/8)

وَالْوِزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

O gün tartı kurulacağı gerçektir. Kimin tartısı ağır gelirse, işte onlar kurtuluşa ereceklerdir.

(Enbiya 21/47)

وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ
خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ

Kıyamet günü için, hakka uygun teraziler kurarız; kimse hiç bir haksızlığa uğratılmaz. Bir hardal tanesi
ağırlığında bile olsa onu terazilere koyarız. Biz hesap görmeye yeteriz.

(Zilzal 99/7)

فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ

Artık kim zerre kadar hayır yaptıysa onu görecektir.

(Kâria 101/6)

فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ

Artık kimin tartıları ağır gelirse,

(Kâria 101/7)

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ

o razı olacağı bir yaşayış içine girer.

(Araf 7/9)

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يِظْلُمُونَ

Kimin tartısı hafif gelirse, âyetlerimize zulmetmeleri sebebiyle onlar kendileri kaybeder.

(Müminun 23/103)

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ

Kimin de tartısı hafif gelirse onlar kendileri kaybeder, cehennemde ölümsüz olarak kalırlar.

(Müminun 23/104)

تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ

Yüzlerini ateş yalar, onların orada dişleri ortaya çıkar.

(Müminun 23/105)

أَلَمْ تَكُنْ أَتَايَ تُنَلِّىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ

“Size âyetlerim bağlantılarıyla okunmadı mı? Onları yalanlıyordunuz, değil mi?”

(Zilzal 99/8)

وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ

kim de zerre kadar kötülük yaptıysa onu görecektir.

(Kâria 101/8)

وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ

Kimin tartıları hafif gelirse,

(Kâria 101/9)

فَأُثِمَّتْ هَٰوِيَّةٌ

onun anası hâviyedir.

(Kâria 101/10)

وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَ

Hâviyenin ne olduğunu sen ne bileceksin?

(Kâria 101/11)

نَارٌ حَامِيَةٌ

O, kızgın bir ateştir.

(Araf 7/10)

وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ

Geçinebileceğiniz imkânlar oluşturarak sizi yeryüzüne yerleştirdik. Ne kadar az şükrediyorsunuz!

(Hicr 15/19)

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَالْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُونٍ

Yeri uzattık, içine oturaklı dağları yerleştirdik. Orada her bitkiyi dengeli olarak bitirdik.

(Hicr 15/20)

وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ

Yeryüzünde sizin için de, rızık size ait olmayanlar için de yaşam alanları oluşturduk.

(İbrahim 14/34)

وَاتَّيَكُم مِّنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ

Size O'ndan istediğiniz her şeyden vermiştir. Allah'ın nimetlerini saymaya kalksanız bitiremezsiniz. Gerçekten insan çok haksızlık yapar, çok da nankördür.

(Mülk 67/23)

قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ

De ki: “Sizi var eden; sizin için dinleme, ileriye görme özelliği ve gönüller oluşturan O’dur. Ne kadar az şükrediyorsunuz!”

(Araf 7/11)

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ

Kuşkusuz sizi Biz yarattık, sonra biçimlendirdik. Daha sonra meleklere: “Âdem’e secde edin!” dedik. Hemen secdeye kapandılar, İblis hariç; o, secde edenlerden olmadı.

(Hicr 15/28)

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ

Bir zaman Rabbin meleklere demişti ki: “Ben kurumuş, yılanıp kokuşmuş kara balçıktan bir beşer yaratacağım.

(Hicr 15/29)

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ

Onu düzenleyip içine ruhumdan üflediğimde ona secde edin.”

(Hicr 15/30)

فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ

Sonra bütün melekler birlikte secde ettiler.

(Hicr 15/31)

إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ

İblis hariç; O secde edenlerle beraber olmamakta direndi.

(Araf 7/12)

قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ

Allah: “Sana emrettiğimde secde etmeni engelleyen ne oldu?” dedi. İblis: “Ben ondan hayırlıyım. Beni ateşten yarattın, onu balçıktan yarattın” dedi.

(Bakara 2/34)

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ

Meleklere: “Âdem’e secde edin!” dediğimizde, İblis hariç hemen secdeye kapandılar ama o büyüklenerek direndi ve kâfirlerden oldu.

(İsra 17/61)

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ ءَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا

Bir zaman meleklere: “Âdem’e secde edin!” dedik; İblis hariç hemen secde ettiler. İblis dedi ki: “Çamurdan yarattığına secde mi edeceğim?”

(Araf 7/13)

قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ

Allah: “İn oradan! Orada büyüklük taslamaya hakkın yoktur. Çık! Çünkü sen küçük düşürülenlerden” dedi.

(Araf 7/14)

قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ

İblis: “Öyleyse tekrar diriltilecekleri güne kadar bana süre ver” dedi.

(Araf 7/15)

قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ

Allah: “Sen süre verilenlerden” dedi.

(Araf 7/16)

قَالَ فَبِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ

Şeytan dedi ki: “Madem beni azdırdın, ben de Senin doğru yolunun üstüne onlar için oturacağım.

(Araf 7/17)

ثُمَّ لَآتِيَنَّهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ

Sonra önlerinden, arkalarından, sağlarından ve sollarından sokulacağım. Onların çoğunu sana şükredenlerden bulmayacaksın.”

(Araf 7/18)

قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْذُورًا لِمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ

Allah dedi ki: “ Değersizleştirilmiş ve kovulmuş olarak çık oradan! Onlardan kim sana uyarırsa, kesinlikle cehennemi sizlerle dolduracağım.”

(İsra 17/61)

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ أَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا

Bir zaman meleklerle: “Âdem’e secde edin!” dedik; İblis hariç hemen secde ettiler. İblis dedi ki: “Çamurdan yarattığına secde mi edeceğim?

(İsra 17/62)

قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنْ أَخَّرْتَنِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَأَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا

Bu benden değerli kıldığını gördün mü? Bana kıyamet gününe kadar süre verirsen birazı dışında onun bütün soyunu kesinlikle kendime bağlarım” dedi.

(İsra 17/63)

قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاؤُكُمْ جَزَاءً مَوْفُورًا

Allah dedi ki: “Git! Onlardan kim sana uyarıya hepinizin cezası cehennemdir; tam suça göre ceza.

(İsra 17/64)

وَاسْتَفْزِرْ مَنْ اسْتَطَعْتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبْ عَلَيْهِم بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكْهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعِدِّهِمْ وَمَا يَعْدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا

Onlardan gücünün yettiğini sesinle yerinden oynat, atlılarını ve yayalarını toplayarak onların üzerine yüklen, mallarına ve çocuklarına ortak ol! Onlara vaatlerde bulun! Şeytan onlara, sadece aldatmak için vaatte bulunur.

(İsra 17/65)

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَى بِرَبِّكَ وَكِيلًا

“Elbette kullarım üzerinde senin bir otoriten yoktur. Rabbinin onlara vekil olması yeter.”

(Araf 7/19)

وَيَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ

“Ey Âdem, sen ve eşin şu bahçeye yerleşin. İstedığınız yerden yiyeceğiniz ama sakın bu ağaca yaklaşmayın. Yoksa zalimlerden olursunuz.”

(Ta Ha 20/115)

وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَى آدَمَ مِنْ قَبْلُ فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا

Doğrusu daha önce Âdem’den kesin söz almıştık, sonra unuttu. Onda bir kararlılık bulamadık.

(Ta Ha 20/116)

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى

Bir zaman meleklerle: “Âdem’e secde edin!” demiştik, hemen secdeye kapanmışlardı ama İblis hariç, o direndi.

(Ta Ha 20/117)

فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوُّكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكَ مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَى

Dedik ki: “Bak Âdem! Bu sana da eşine de düşmandır. Sakın sizi bu bahçeden çıkarmasın, sonra mutsuz olursunuz.

(Ta Ha 20/118)

إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَىٰ

Kuşkusuz burada ne aç ne de çıplak kalmazsın.

(Ta Ha 20/119)

وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَىٰ

Gerçekten burada susuz da kalmazsın, güneşte de kalmazsın.”

(İsra 17/60)

وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا جَعَلْنَا الرُّءْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ
وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ وَنُخَوِّفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا

Bir zaman sana: “Rabbin şu insanları çepeçevre kuşattı” demiştik. Sana rüyada gösterdiğimizi, insanlar için sadece bir imtihan kıldık. Kuran’daki lanetli ağacı da öyle. Biz onları korkutuyoruz, ancak bu onların sadece kibirli azgınlıklarını arttırıyor.

(Araf 7/20)

فَوَسَّوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوَاتِيهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا
رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَتَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ

Ardından şeytan, her birinin bedeninin örtülü yerlerini açıp diğerine göstermek için, onlara vesvese verdi: “Rabbinizin ikinize bu ağacı yasaklaması, sadece iki hükümdar ya da ölümsüzlerden olursunuz diyedir.”

(Araf 7/21)

وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ

Onlara yemin etti: “Ben ikinize de öğüt verenlerdenim.”

(Araf 7/22)

فَدَلَّيْهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوَاتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ
وَرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادَيْهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَأَقُلْ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا
عَدُوٌّ مُبِينٌ

Böylece ikisini de kandırıp değerlerini düşürdü. İkisi de o ağaçtan tadınca bedenleri açıldı. Bahçedeki yaprakları üzerlerine koyup örtünmeye başladılar. Rableri onlara şöyle seslendi: “Size bu ağacı yasak etmedim mi? Şeytan sizin için apaçık bir düşmandır demedim mi?”

(Bakara 2/168)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطَوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ
عَدُوٌّ مُبِينٌ

Ey insanlar! Yeryüzündeki şeylerin helâl ve temiz olanlarından yiyin! Şeytanın adımlarını takip etmeyin! Çünkü o sizin için apaçık bir düşmandır.

(Bakara 2/169)

إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

O size ancak, kötü ve utanç verici şeyler yapmanızı ve Allah hakkında bilmediğiniz şeyler söylemenizi emreder.

(Yasin 36/60)

أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ

Ey Âdem'in çocukları! Sizden söz almadım mı? Şeytan'a kulluk etmeyin, çünkü o sizin için apaçık bir düşmandır,

(Yasin 36/61)

وَأَنْ اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

Bana kulluk edin, doğru yol budur” demedim mi?

(Yasin 36/62)

وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ

Doğrusu o, içinizden nice nesilleri saptırdı, aklınızı kullanmıyordunuz değil mi?

(Nur 24/21)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطَوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطَوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ
بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ
اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

Ey inanıp güvenenler! Şeytanın izinden gitmeyin. Şeytan, izinden gidene utanç verici şeyler yapmasını ve kötülüğü emreder. Allah'ın lütfu ve rahmeti olmasaydı hiçbiriniz kendini arındırıp geliştiremezdi. Ama Allah, isteyeni arındırıp geliştirir. Her şeyi dinleyen ve bilen Allah'tır.

(Araf 7/23)

قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ

Dediler ki: “Rabbimiz! Biz kendimize zulmettik. Bizi bağışlamaz ve bize acımazsan, kaybedenlerden oluruz.”

(Bakara 2/37)

فَتَلَقَّى آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

Derken Âdem Rabbinden aldığı kelimelerle tevbe etti. Rabbi de tevbesini kabul etti. O, tevbeleri kabul edendir, merhameti boldur.

(Bakara 2/38)

قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبَعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

Onlara şöyle dedik: “Oradan hep birlikte inin! Tarafımdan size bir rehber gelir de artık kim rehberime uyarsa; onların üzerinde bir korku olmaz ve onlar üzülmezler.

(Araf 7/24)

قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ

Allah: “Birbirinize düşman olarak, inin oradan! Sizin için bu topraklarda karar kılıp yerleşecek yer ve bir süreye kadar da geçineceğiniz şeyler bulunacaktır.

(Araf 7/25)

قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ

Orada yaşayacaksınız, orada öleceksiniz, yine oradan çıkarılacaksınız” dedi.

(Ta Ha 20/55)

مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَىٰ

Sizi topraktan yarattık, yine toprağa çevireceğiz ve sonra bir kere daha sizi topraktan çıkaracağız.

(Araf 7/26)

يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُؤَارِي سَوَاتِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ ذَلِكَ خَيْرٌ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ

Ey Âdem'in çocukları! Size, bedeninizi örten, bir de sizi güzel gösteren elbise verdik. Sizi koruyan elbise; hayırlı olanı budur. Bunlar Allah'ın âyetleridir, belki hatırlarlar.

(Nahl 16/81)

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجِبَالِ أَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِيكُمُ الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيكُمُ بَأْسَكُمْ كَذَلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ

Allah, yarattığı şeylerden size gölgeler oluşturdu. Dağlarda korunaklar oluşturdu. Sizi sıcaktan koruyan giyecekler ile çatışmalarda koruyan giyecekler yapma imkânı oluşturdu. Allah size olan nimetini işte böyle tamamlar, belki teslim olursunuz.

(Araf 7/27)

يَا بَنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ يَنزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْآتِهِمَا إِنَّهُ يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

Ey Âdem'in çocukları! Sakın Şeytan ana babanızı yaktığı gibi sizi de yakmasın. Bedenlerini kendilerine göstermek için onların elbiselerini sıyırmış ve o bahçeden çıkarmıştı. Çünkü o ve onun gibiler, sizin onları göremeyeceğiniz yerden sizi görürler. Biz şeytanları inanıp güvenmeyenlerin dostları yaptık.”

(İbrahim 14/22)

وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُم مِّنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَن دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُمُونِي وَلُومُوا أَنفُسَكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِن قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

Emir yerine getirilince Şeytan der ki: “Allah’ın size vadettiği kesinlikle gerçektir. Ben de size vadettim sonra size muhalefet ettim. Zaten sizi zorlayacak bir otoritem yoktu; sadece sizi davet ettim, siz de hemen kabul ettiniz. Öyleyse beni kınamayın, kendinizi kınayın. Ne ben sizi kurtarabilirim ne de siz beni kurtarabilirsiniz. Doğrusu daha önce de beni Allah’a ortak koşmanızı inkâr etmiştim. Şüphe yok ki zâlimlerin payına düşen acıklı bir azaptır.”

(Kehf 18/50)

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا

Bir gün meleklerle: "Âdem'e secde edin!" dedik, hemen secde ettiler. İblis hariç. Hâlbuki o da cinlerdendi ama Rabbinin emrinden çıktı. Şimdi onu ve soyunu, evliya/dostlarınız olarak benimle aranızı mı koyuyorsunuz? Hâlbuki o size düşmandır. Zâlimler için ne kötü bir bedel!

(Araf 7/28)

وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ اتَّقُوا اللَّهَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

Utanç verici bir şey yaptıklarında: “Atalarımızdan böyle gördük. Allah bize böyle emretmiştir” derler. De ki: “Allah utanç verici şeyler emretmez. Allah hakkında bilmediğiniz şeyler mi söylüyorsunuz?”

(Bakara 2/170)

وَإِذَا قِيلَ لَهُم اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ

Onlara: “Allah’ın indirdiğine uyun!” denince: “Hayır! Biz atalarımızı hangi yolda bulduysak ona uyarız!” derler. Ya ataları akıllarını kullanmamışsa, ya doğru yolda değillerse?

(Lokman 31/21)

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَى عَذَابِ السَّعِيرِ

Onlara: "Allah'ın indirdiğine uyun!" denince: "Atalarımızı üzerinde bulduğumuza uyarız" derler. Şeytan, atalarını alevli ateşin azabına çağırmış olsa da mı?

(Zuhruf 43/22)

بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَى أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَى آثَارِهِم مُّهْتَدُونَ

Aksine: "Biz atalarımızı bir ümmet üzere bulduk; biz onların izinden gidiyoruz" derler.

(Zuhruf 43/23)

وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَى أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَى آثَارِهِم مُقْتَدُونَ

Hep böyle oldu; senden önce de hangi yerleşim merkezine bir uyarıcı gönderdiysek oranın şımartılmış olanları dediler ki: "Biz atalarımızı bir ümmet üzere bulduk. Biz elbette onların izindeyiz, onlara uyarız."

(Araf 7/29)

قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ

De ki: "Rabbim hakka uygun davranmamı emretmiştir. Secde edilen her yerde yüzünüzü doğrudan O'na çevirin, dinine bir şey katmadan yalnız O'na davet edin. Sizi nasıl başlattıysa dönüşünüz de öyle olacaktır."

(Mümin 40/14)

فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

Kâfirler hoşlanmasa da, siz dinine bir şey katmadan sadece Allah'a yalvarın!

(Mümin 40/65)

هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

O daima diridir. O'ndan başka ilâh yoktur. Dinine bir şey katmadan sadece O'na yalvarın. Her şeyi mükemmel yapmak bütün varlıkların Rabbi Allah'a özeldir.

(Ankebut 29/20)

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

De ki: "Yeryüzünde dolaşın da Allah'ın yaratmaya nasıl başladığına bir bakın!" Sonra Allah, ahiretteki yapılandırmayı yapacaktır. Elbette Allah her şeye bir ölçü koyandır.

(Enbiya 21/104)

يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجْلِ لِلْكِتَابِ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ

O gün, göğü yazı tomarı dürer gibi düreceğiz. Yaratılışı da ilk başlattığımız hale çevireceğiz. Bu bizim vaadimizdir, onu mutlaka yapacağız.

(Yunus 10/4)

إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا إِنَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

Hepinizin dönüp geleceği yer O'nun huzurudur. Allah'ın vaadi gerçektir. Çünkü O başlangıçta yaratır, sonra onu tekrarlar ki, inanıp güvenen ve ıslah eden iyi işler yapanlara çalışmalarının karşılığını hakka uygun şekilde versin. Kâfirlere ise inkâr etmelerine karşılık kaynar sudan bir içecek ve acıklı bir azap vardır.

(Beyyine 98/5)

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ

Hâlbuki onlara, yaratılışa uygun dine bir şey katmadan Allah'a kulluk etmeleri, namazı düzgün ve sürekli kılmaları, zekâtı vermeleri dışında bir emir verilmedi. Doğru din işte budur!

(Araf 7/30)

فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنََّّهُم مُّهْتَدُونَ

Bir kesim doğru yoldadır. Bir kesim de sapmayı hak eder. Onlar şeytanları Allah ile aralarında evliya/dostlar edinir, üstelik doğru yolda olduklarını sanırlar.

(Zümer 39/3)

إِلَّا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ

Bilin ki Allah'ın dini, katışıksız dindir. Allah ile aralarına evliya/dostlar yerleştirenler şöyle derler: “Bizim bunlara kulluk etmemiz, sırf bizi Allah’a yaklaştırsınlar diyedir.” Şüphesiz Allah, onların anlaşılmadıkları her konudaki hükmünü verecektir. Doğrusu Allah, yalancı ve nankör birine rehberlik etmez.

(Şûrâ 42/13)

شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّىٰ بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ

“Allah Nûh’a ne görev yüklemişse onu, sizin için dinin kuralı yapmıştır. Sana vahyettiğimiz, İbrahim’e, Musa’ya ve İsa’ya yüklediğimiz görev şudur: “Bu dini ayakta tutun ve birbirinizden ayrı düşmeyin.” Senin davet ettiğin şey, Allah’a ortak koşanlara ağır gelir. Allah istediğini seçer ve O’na yönelene rehberlik eder.”

(Zuhruf 43/36)

وَمَنْ يَعْتَسِ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِصَ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ

Kim Rahman'ı hatırlamaktan yüz çevirirse, başına bir şeytan sararız; o, onunla beraber olur.

(Zuhruf 43/37)

وَأَنَّهُمْ لَيَصْدُونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ

Şeytanlar onları saptırlar ama onlar doğru yolda olduklarını sanırlar.

(Araf 7/31)

يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ

Ey Âdem'in çocukları! Secde edilen her yerde süslerinizi alın. Yiyin, için ama israf etmeyin. Allah israf edenleri sevmez.

(Araf 7/26)

يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُؤَارِي سَوَاتِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ذَٰلِكَ

مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ

Ey Âdem'in çocukları! Size, bedeninizi örten, bir de sizi güzel gösteren elbise verdik. Sizi koruyan elbise; hayırlı olanı budur. Bunlar Allah'ın âyetleridir, belki hatırlarlar.

(Araf 7/27)

يَا بَنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ يَنزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوَاتِهِمَا إِنَّهُ يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

Ey Âdem'in çocukları! Sakın Şeytan ana babanızı yaktığı gibi sizi de yakmasın. Bedenlerini kendilerine göstermek için onların elbiselerini sıyırmış ve o bahçeden çıkarmıştı. Çünkü o ve onun gibiler, sizin onları göremeyeceğiniz yerden sizi görürler. Biz şeytanları inanıp güvenmeyenlerin dostları yaptık."

(İsra 17/27)

إِنَّ الْمُبْذَرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا

Doğrusu, saçıp savuranlar şeytanların kardeşleridir. Şeytan, Rabbine karşı çok nankördür.

(İsra 17/29)

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعَدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا

Ne eli sıkı ol, ne de onu büsbütün aç. Yoksa hem dillere düşmüş hem de açıkta bırakılmış olarak oturur kalırsın.

(Araf 7/32)

قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةٌ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كَذَلِكَ تُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

De ki: “Allah’ın kulları için çıkardığı süsü, temiz rızıkları kim haram etti?” De ki: “Bunlar dünyada esasen müminler içindir; kıyamet gününden itibaren sadece onlar için olacaktır.” Bilen bir topluluk için âyetlerimizi işte böyle ayrıntılı olarak açıklarız.

(Araf 7/33)

قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

De ki: “Rabbim ancak; açık ve gizli bütün fuhuş çeşitlerini, günah işlemeyi, haksız saldırıyı, Allah’ın hakkında kesin delil indirmediği bir şeyi ona ortak koşmanızı ve Allah hakkında bilmediğiniz şeyleri söylemenizi haram kılmıştır.”

(Enam 6/151)

قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ وَصَّيْكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

De ki: “Gelin, Rabbinizin size haram kıldıklarını bağlantılarıyla okuyayım: Ona hiçbir şeyi ortak koşmayın! Ana babaya iyilik edin. Yoksulluktan dolayı çocuklarınızı öldürmeyin; size de onlara da Biz rızık vereceğiz. Utanç verici şeylerin açığına da gizlisine de yaklaşmayın. Haklı sebeple olması dışında, Allah’ın dokunulmaz kıldığı cana kıymayın.” Bunlar O’nun size yüklediği görevlerdir. Belki aklınızı kullanırsınız.

(Enam 6/152)

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْكَيْلِ وَالْمِيزَانِ بِالْقِسْطِ لَا تَكْلَفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْبُدُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ذَلِكُمْ وَصَّيْكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

Ergenlik çağına ulaşınca kadar, onun adına en güzelini yapmak dışında, yetimin malına yaklaşmayın. Ölçüyü ve tartıyı hakka uygun yapın. Biz kimseyi gücünden fazlasıyla yükümlü tutmayız. Konuştuğunuzda adaletli olun, isterse yakınız olsun. Allah’a verdiğiniz sözü yerine getirin. İşte Allah, size bunları görev olarak yüklemiştir. Belki hatırlarsınız.

(Araf 7/34)

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ

Her ümmetin bir eceli vardır. Ecelleri gelince onu ne bir süre erteleyebilirler, ne de öne alabilirler.

(Yunus 10/49)

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَلَا
يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ

De ki: “Allah, istemezse benim kendime bile bir fayda sağlamaya veya zarar vermeye yetkim yoktur. Her ümmetin bir eceli vardır. Ecelleri geldiğinde ne bir süre erteleyebilirler, ne de öne alabilirler.”

(Nahl 16/61)

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى
فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ

Allah, zulmetmelerinden dolayı insanları hemen yakalasaydı, onlardan birini bile canlı bırakmazdı. Ama onları belirlenmiş ecellerine kadar erteliyor. Ecelleri gelince ne bir süre erteleyebilirler ne de öne alabilirler.

(Müminun 23/43)

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجْلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ

Bir ümmet ecelini ne öne alabilir ne de erteleyebilir.

(Müminun 23/44)

ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا كُلَّمَا جَاءَ أُمَّةٌ رَّسُولُهَا كَذَّبُوهُ فَاتَّبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ
أَحَادِيثَ فَبُعْدًا لِّقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ

Sonrasında da elçilerimizi art arda gönderdik. Her ümmet kendine gelen elçiye yalanladı. Biz de onlardan birini diğerinin arkasına kattık ve her birini birer hikâyeye dönüştürdük. İnanmayan topluluklar artık uzak olsunlar!

(Araf 7/35)

يَا بَنِي آدَمَ إِنَّمَا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي فَمَنْ اتَّقَىٰ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

Ey Âdemoğulları! İçinizden size âyetlerimi anlatan elçiler geldiğinde kim kendini korur ve düzeltirse, artık onların üzerinde bir korku olmaz ve onlar üzülmezler.

(Bakara 2/38)

فُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبَعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا
هُمْ يَحْزَنُونَ

Onlara şöyle dedik: “Oradan hep birlikte inin! Tarafımdan size bir rehber gelir de artık kim rehberime uyarırsa; onların üzerinde bir korku olmaz ve onlar üzülmezler.

(Bakara 2/112)

بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ

Evet! Kim güzel davranarak kendini Allah’a tam teslim ederse, alacağı karşılık Rabbinin katındadır. Onların üzerinde bir korku olmaz, onlar üzülmezler.

(Enam 6/48)

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ فَمَنْ آمَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

Biz elçileri, sadece birer müjdecî ve uyarıcı olarak göndeririz. Kim inanıp güvenir ve kendini düzeltirse onların üzerinde bir korku olmaz ve onlar üzülmezler.

(Ahkaf 46/13)

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

Kuşkusuz “Rabbimiz Allah’tır” diyen, sonra o doğrultuda devam edenler, artık bir korku duymaz ve üzülmezler.

(Araf 7/201)

إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ

Şüphe yok ki kendilerini koruyanlar, şeytandan bir grup onlara dokununca, âyetleri hatırlar, hemen gerçeği görürler.

(İbrahim 14/4)

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلَّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِيَ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

Biz her elçiyi ancak kendi halkının dili ile gönderdik ki her şeyi onlara iyice açıklasın. Bundan sonra Allah, isteyenî saptığı yolda bırakır, isteyenî de rehberlik eder. O daima en üstündür, en doğru hüküm verendir.

(Nahl 16/36)

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ إِعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ

Gerçek şu ki, Allah’a kulluk etsinler ve azgınlardan uzak dursunlar diye her ümmetin içinden bir elçi çıkardık. Onların içinden, Allah’ın rehberlik ettiği kimseler de oldu, sapmayı hak edenler de. Yeryüzünü gezip dolaşın da yalancıların sonunun nasıl olduğuna bir bakın.

(Araf 7/36)

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

Âyetlerimizi yalanlayanlar ve büyüklük taslayanlar ise cehennem ahalisidir. Onlar orada ölümsüzdürler.

(Mümin 40/11)

قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا أَتَيْنَا أَتْنَيْنِ وَأَخْيَيْنَا أَتْنَيْنِ فَأَعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ

Derler ki: "Rabbimiz! Bizi iki defa öldürdün, iki defa hayat verdin. Suçlarımızı da itiraf ettik. Buradan çıkışın bir yolu vardır, değil mi?"

(Mümin 40/12)

ذَلِكُمْ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ وَإِنْ يُشْرَكَ بِهِ تُؤْمِنُوا فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ

“Bunun nedeni, Allah’ın birliğine davet edildiğinizde inkâr etmeniz, ona ortak koşulunca inanmanızdır. Artık hüküm yüce ve büyük Allah’ındır.”

(Araf 7/37)

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ أُولَئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُمْ مِنَ الْكِتَابِ حَتَّى إِذَا جَاءَهُمْ رَسُولُنَا يُخَوِّفُونَهُمْ قَالُوا أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَافِرِينَ

Bir yalanla Allah’a iftira eden veya onun âyetlerini yalanlayanlardan daha zâlim kimdir? Kitapta olanlardan hak ettikleri başlarına gelecektir. Elçilerimiz onları vefat ettirmeye gelince: “Allah ile aranızda koyup yalvardıklarınız nerede?” diye sorarlar. Onlar: “Kaybolup gittiler!” derler ve kâfir olduklarına bizzat kendileri şahitlik ederler.

(Ahkaf 46/5)

وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَهُمْ عَنِ دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ

Allah ile arasına koyarak, kıyamet gününe kadar kendisine cevap veremeyecek olanlara yalvarandan daha fazla sapan kimdir? Bunlar, onların yalvarışından habersizdir.

(Ahkaf 46/6)

وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ

İnsanların bir araya toplandıkları gün, bunlar onlara düşman olacaklar ve yaptıkları kulluğu inkâr edeceklerdir.

(Enam 6/130)

يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَافِرُونَ

Ey cinler ve insanlar! Sizden olan kimseler size elçi olarak gelmediler mi? Onlar size âyetlerimi anlatıyor ve bugün karşılaşacağınız şeyler konusunda sizi uyarıyorlardı, değil mi? Dediler ki: “Aleyhimize de olsa, biz buna şahidiz.” Dünya hayatı onları aldatmıştı. Kesinlikle kâfir olduklarına, kendileri şahitlik ettiler.

(Enam 6/131)

ذَلِكَ أَنْ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَافِلُونَ

Böyledir; Senin Rabbin, halkının bir şeyden haberi yokken, haksızlık ederek yerleşim merkezlerini helak etmez.

(Araf 7/38)

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا حَتَّى إِذَا ادَّارَكُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرِيَهُمْ لِأُولِيهِمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَاتَّيَهُمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٌ وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ

Allah: “Sizden önce gelmiş geçmiş insanlar ve cinlerle beraber şu ateşe girin!” diyecektir. Oraya giren her ümmet, kendi yoldaşını dışlayacak; hepsi orada toplanınca da sonrakiler öncekiler için: “Rabbimiz! Bizi işte bunlar saptırdılar, bunlara o ateşin azabını iki kat ver” diyecekler, Allah: “Hepinizinki iki kat ama bilmiyorsunuz” diyecektir.

(Araf 7/179)

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْعَافِلُونَ

Gerçekten de üretip çoğalttığımız cinlerin ve insanların çoğu cehennemliktir. Onların kalpleri vardır ama gerçeği kavramazlar, gözleri vardır ama ileriye görmezler, kulakları vardır ama dinlemezler. Onlar büyükbaş ve küçükbaş hayvanlar gibidirler. Aksine onlar daha şaşkındırlar. İşte onlar ne halde olduklarından habersizdirler.

(Fussilet 41/29)

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرْنَا الَّذِينَ آضَلَانَا مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ نَجْعَلُهُمَا تَحْتَ أَقْدَامِنَا لِيَكُونَا مِنَ الْأَسْفَلِينَ

İnkâr edenler dedi ki: “Rabbimiz! Bizi saptıran cinleri ve insanları göster ki onları ayaklarımızın altına alalım; onlar da alçalsınlar.”

(Ahzab 33/66)

يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَّا اطَّعْنَا اللَّهَ وَاطَّعْنَا الرَّسُولَ

Yüzleri ateşte çevrildiği gün diyecekler ki: “Ah! Keşke, Allah'a itaat etseydik ve elçiye itaat etseydik!”

(Ahzab 33/67)

وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَّعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا السَّبِيلَ

Derler ki: “Rabbimiz! Biz liderlerimize ve büyüklerimize itaat ettik, onlar da bizi yoldan saptırdılar.

(Ahzab 33/68)

رَبَّنَا آتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنُّهُمْ لَعْنًا كَبِيرًا

Rabbimiz! Onlara bu azabın iki katını ver; onları büyük bir dışlanmışlık ile dışla.”

(Sad 38/61)

قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ

“Rabbimiz, bizi bunun önüne kim getirdiyse onu ateşte iki kat cezalandır!” derler.

(Araf 7/39)

وَقَالَتْ أُولَئِهِمْ لِأَخْرِيهِمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ فذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ

Öncekiler de sonrakilere: “Sizin bizden ne farkınız var ki? Siz de kazandığınıza karşılık bu azabı tadın” diyeceklerdir.

(Saffat 37/27)

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ

Dönüp birbirlerini sorgularlar:

(Saffat 37/28)

قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ

“Doğrusu siz bize sağdan gelirdiniz” derler.

(Saffat 37/29)

قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ

Onlar da derler ki: “Aksine, sizler mümin değildiniz.

(Saffat 37/30)

وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَاغِينَ

Bizim sizin üzerinizde bir otoritemiz olamazdı. Aslında sizler azgın bir topluluk oldunuz.

(Saffat 37/31)

فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَذَائِقُونَ

Rabbimizin bizim aleyhimizdeki sözü gerçekleşti; kesinlikle, o azabı çekeceğiz.

(Saffat 37/32)

فَاغْوَيْنَاكُمْ إِنَّا كُنَّا غَاوِينَ

Gerçekten sizi azdırdık, çünkü biz de azgındık.”

(Saffat 37/33)

فَإِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ

Ardından kesinlikle o gün, azabı ortaklaşa çekerler.

(Saffat 37/34)

إِنَّا كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ

Biz suçlulara, işte böyle davranırız.

(Saffat 37/35)

إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ

Onlara: “Allah’tan başka ilâh yoktur” denilince büyüklenirlerdi;

(Saffat 37/36)

وَيَقُولُونَ إِنَّا لَنَرِيكُمَا لَشَاعِرٍ مَّجْنُونٍ

“Biz, cinlerin etkisine girmiş bir şair için ilâhlarımızı bırakır mıyız?” derlerdi.

(Saffat 37/37)

بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ

Aksine o, gerçeği getirmiş ve gönderilen elçileri de doğrulamıştı.

(Saffat 37/38)

إِنَّكُمْ لَذَائِقُوا الْعَذَابِ الْأَلِيمِ

Elbette siz, o acıklı azabı tadacaksınız.

(Araf 7/40)

إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفْتُحُ لَهُمُ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ

Doğrusu, âyetlerimizi yalanlayan ve büyüklük taslayanlara göklerin kapıları açılmayacak, deve iğne deliğinden geçinceye kadar da cennete giremeyeceklerdir. Suçluları işte böyle cezalandırırız.

(Nahl 16/28)

الَّذِينَ تَتَوَفَّيهِمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ فَأَلْقَوْا السَّلَامَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ شَوْءٍ بَلَىٰ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

Melekler, kendine zulmedenleri vefat ettirirken, onlar hemen teslimiyet gösterir ve: “Biz kötü bir şey yapmadık ki!” derler. Evet, yaptınız, şüphe yok ki Allah ne yaptığınızı biliyor.

(Nahl 16/29)

فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَلَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ

“Haydi, girin cehennemin kapılarından. Orada ölümsüz olarak kalacaksınız. Büyüklük taslayanların yerleşecekleri yer ne kötüdür!”

(Secde 32/20)

وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوِيهِمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ

Sınırı aşanlara gelince; onların yerleşecekleri yer cehennemdir. Ne zaman oradan çıkmak isteseler: "Yalanlayıp durduğunuz ateşin azabını tadın!" denilerek, gerisin geri götürülürler.

(Secde 32/22)

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنتَقِمُونَ

Rabbinin âyetleri kendisine anlatıldıktan sonra yüz çevirenden daha zâlim kim olabilir? Suçlulardan mutlaka intikam alırız.

(Araf 7/41)

لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ

Onlar için cehennem döşeği ve üzerlerinde örtüler olacaktır. Zalimleri işte böyle cezalandırırız.

(Rad 13/18)

لِّلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمُ الْحُسْنَىٰ وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ ۚ أُولَٰئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ وَمَأْوِيَهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ

Rablerinin davetini kabul edenlere en güzeli vardır. Daveti kabul etmeyenler ise yeryüzündeki her şeye ve bir o kadarına sahip olsalar hepsini verip kurtulmak isterler. Onları kötü bir hesaplaşma bekler. Varacakları yer cehennemdir. Ne kötü yerleşim yeri!

(Rad 13/19)

أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَىٰ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولَٰؤُا الْأَلْبَابِ

Rabbinden sana indirilenin gerçek olduğunun bilincinde olan, ona karşı körlük edenle bir olur mu? Bunu, sadece aklıselim olanlar hatırlar.

(Araf 7/42)

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

İnanıp güvenen ve ıslah eden iyi işler yapanlara gelince- ki biz kimseye gücünün üzerinde bir yük yüklemeyiz-böyleleri cennet ahalisidir; onlar orada ölümsüzdürler.

(Yunus 10/26)

لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ ۚ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

Güzel davrananlara daha güzeli ve daha fazlası vardır. Yüzlerinde ne bir kara leke ne de bir alçaklık izi olmaz. İşte bunlar cennet ahalisidir; onlar orada ölümsüzdürler.

(Hud 11/23)

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآخَبْتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ ۖ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

İnanıp güvenen ve ıslah eden iyi işler yapanlar ve Rablerine gönülден bağlananlar var ya; işte onlar cennet ahalisidir; orada ölümsüz olarak kalacaklardır.

(Araf 7/43)

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَنُودُوا أَنْ تَتَّخِذُوا مِنَ الْحَنَّةِ أَوْرَثَكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

İçlerindeki kötü duyguları söküp atarız. Alt taraflarından ırmaklar akar ve şöyle derler: “Her şeyi mükemmel yapmak Allah’a özeldir. Allah rehberlik etmeseydi biz doğru yolu bulamazdık. Rabbimizin elçileri gerçeği getirmişler.” Onlara şöyle seslenilecektir: “İşte Cennet! Yaptıklarınıza karşılık olarak size miras bırakıldı.”

(Zümer 39/73)

وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّى إِذَا جَاؤُهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ

Rablerinden korkanlar ise bölükler halinde cennete sevk edileceklerdir. Oraya varınca kapıları açılacak ve oranın kapı görevlileri şöyle diyeceklerdir: “Selâm size! Hoş geldiniz! Ölümsüz olarak kalmak üzere buyrun!”

(Zümer 39/74)

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقْنَا وَآوَرَّتْنَا الْأَرْضَ نَتَّبُوا مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ

Derler ki: “Her şeyi mükemmel yapmak; bize verdiği sözü yerine getiren, bizi istediğimiz yerine yerleşeceğimiz cennete mirasçı kılan Allah’a özeldir. Çalışanların ödülü ne güzeldir!”

(Zümer 39/75)

وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Meleklerin, arşın etrafını çevrelediğini görürsün, her şeyi mükemmel yapmasına karşılık Rablerine ibadet ederler. Onların arasında da gerçek bir yargılama yapılmıştır. Denir ki: “Her şeyi mükemmel yapmak, sadece tüm varlıkların Rabbi, Allah’a özeldir.”

(Zuhruf 43/68)

يَا عِبَادِ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ

“Ey kullarım! Bugün size korku yok ve üzülmeyeceksiniz.

(Zuhruf 43/69)

الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ

Siz; âyetlerimize inanıp güvenerek müslüman olanlar!

(Zuhruf 43/70)

ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ

Girin cennete; siz ve eşleriniz sevindirileceksiniz.”

(Zuhuf 43/71)

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

Çevrenizde altın tepsiler ve kadehler dolaştırılacak, canınızın çektiği, gözünüzün gördüğü ne varsa oradadır. Siz orada ölümsüz olacaksınız.

(Zuhuf 43/72)

وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

Yaptıklarınıza karşılık size miras bırakılan cennet, işte budur.

(Araf 7/44)

وَنَادَى أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَإِنَّهُمْ بَيْنَهُمْ أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ

Cennet ahalisi, cehennem ahalisine seslenir: “Doğrusu biz Rabbimizin bize vadettiklerini gerçekleştirmiş bulduk. Siz de Rabbinizin size vadettiklerini gerçekleştirmiş buldunuz değil mi?” “Evet!” derler. Aralarında bir tellâl şöyle haykırır: “Allah zâlimleri dışlasın!”

(Enam 6/30)

وَلَوْ تَرَى إِذْ وَقَفُوا عَلَى رَبِّهِمْ قَالَ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَى وَرَبِّنَا قَالَ فَذُقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

Rablerinin huzurunda durdukları zaman onları bir görsen, onlara: “Bu gerçek, değil mi?” diyecek, onlar da: “Rabbimize ant olsun ki evet!” diyeceklerdir. Bunun üzerine: “İnkâr etmenize karşılık azabı tadın!” diyecektir.

(Ahkaf 46/34)

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَى وَرَبِّنَا قَالَ فَذُقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

Ateşle yüzleştirildikleri gün, inkâr edenlere sorulur: “Bu gerçek değil mi? Rabbimize yemin olsun ki evet!” derler. “İnkâr etmenize karşılık tadın şu azabı!” denir.

(Araf 7/45)

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ

Onlar, kolayca anlaşılamayacak bir çarpıtma yaparak Allah yolundan engelleyen ve ahireti inkâr edenlerdir.”

(Hud 11/18)

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَٰئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَى رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ

Bir yalanla Allah’a iftira edenden daha zâlim kimdir? Onlar Rablerine arz edilecekler ve şahitler söyleyeceklerdir: “Rablerine karşı yalan söyleyenler bunlardır.” Bilin ki Allah’ın dışlaması zâlimlerin üzerinedir.

(Hud 11/19)

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ

Onlar, ahireti göz ardı ederek Allah yolundan engelleyen ve o yolda kolayca anlaşılamayacak bir çarpıtma yapmak isteyen kimselerdir.

(Hud 11/20)

أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ يُضَاعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ

Onlar yeryüzünde O'nu aciz bırakacak değildirler. Onların Allah ile aralarına girecek evliyası /dostları da olmayacaktır. Azap onlar için ikiye katlanacaktır. Onlar gerçekleri dinlemeye tahammül edemezler, onu görecektir halde de değildirler.

(Hud 11/21)

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

Onlar kendilerini kaybetmiş kimselerdir. Uydurdukları da onlardan kaybolurlar.

(İbrahim 14/3)

الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ

Onlar, dünya hayatını ahiretten çok seven, Allah yolundan engelleyen ve o yolda kolayca anlaşılamayacak bir çarpıtma oluşturmak isteyen kimselerdir. İşte onlar derin bir sapma içindedir.

(Araf 7/46)

وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمَاهُمْ وَنَادُوا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ

Cennet ile cehennem arasında bir engel vardır. Âraf üzerinde herkesi yüzlerinden tanıyan adamlar vardır. Cennetlik ahaliye şöyle seslenirler: “Selâm size!” Bunlar, henüz oraya girmemişlerdir ama girme umundadırlar.

(Araf 7/47)

وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

Gözleri, ateşle yüz yüze gelecek ahaliye çevrilince derler ki: “ Rabbimiz! Bizi zâlim toplulukla beraber kılma.”

(Araf 7/48)

وَنَادَىٰ اصْحَابُ الْأَعْرَافِ رَجُلًا يَغْرِفُونَهُمْ بِسِيمَاهُمْ قَالُوا مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ

Âraf ahalisi, yüzlerinden tanıdıkları bir takım adamlara da: “Sizlere ne taraftarlarınızın ne de büyüklenmenizin yararı olmadı” derler.

(Araf 7/49)

أَهْوَلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ

“Allah onları hiçbir rahmete erişirmez” diye yemin ettikleriniz bunlar mıydı? Girin cennete! Üzerinizde bir korku olmayacak ve üzülmeyeceksiniz.”

(Bakara 2/112)

بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

Evet! Kim güzel davranarak kendini Allah’a tam teslim ederse, alacağı karşılık Rabbinin katındadır. Onların üzerinde bir korku olmaz, onlar üzülmezler.

(Yunus 10/62)

أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

Bilin ki, Allah’ın dostlarının üzerinde bir korku olmaz, onlar üzülmezler.

(Yunus 10/63)

الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ

Onlar inanıp güvenen ve kendilerini koruyan kimselerdir.

(Yunus 10/64)

لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

Dünya hayatındaki ve ahiretteki müjdeler onlar içindir. Allah’ın kelimelerinde değişme olmaz. Muhteşem başarı işte budur!

(Zuhruf 43/68)

يَا عِبَادِ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ

“Ey kullarım! Bugün size korku yok ve üzülmeyeceksiniz.

(Zuhruf 43/69)

الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ

Siz; âyetlerimize inanıp güvenerek müslüman olanlar!

(Zuhruf 43/70)

أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَآزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ

Girin cennete; siz ve eşleriniz sevindirileceksiniz.”

(Zuhruf 43/71)

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

Çevrenizde altın tepsiler ve kadehler dolaştırılacak, canınızın çektiği, gözünüzün gördüğü ne varsa oradadır. Siz orada ölümsüz olacaksınız.

(Ahkaf 46/13)

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

Kuşkusuz “Rabbimiz Allah’tır” diyen, sonra o doğrultuda devam edenler, artık bir korku duymaz ve üzülmezler.

(Ahkaf 46/14)

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

İşte cennet ahalisi onlardır; yaptıklarına karşılık orada ölümsüz olacaklardır.

(Araf 7/50)

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِيضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى الْكَافِرِينَ

Cehennem ahalisi, Cennet ahalisine: “Üzerimize biraz su ya da Allah’ın size verdiği rızıktan atsanıza” derler. Onlar da: “Allah, ikisini de kâfirlere haram etmiştir” derler.

(Hadid 57/12)

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرَايُكُمُ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

Bir gün inanıp güvenen erkeklerle inanıp güvenen kadınların nurlarının, önlerinden ve sağlarından saçıldığını göreceksin. Onlara: “İçinden ırmaklar akan cennetler bugün sizin müjdenizdir; orada ölümsüz olacaksınız” denir. İşte bu, muhteşem başarıdır.

(Hadid 57/13)

يَوْمَ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا انظُرُونَا نَقْتَبِسْ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ

O gün münafık erkeklerle münafık kadınlar, inanıp güvenenlere derler ki: “Bize bakın da, nurunuzdan yararlanalım.” Onlara: “Arkanıza dönüp kendinize nur arayın.” denir. Sonra aralarına giriş kapısı olan bir duvar çekilir; iç tarafında rahmet, dış tarafında azap vardır.

(Araf 7/51)

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنْسِيهِمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ

Dünya hayatına aldanarak dinlerini eğlence ve oyun haline getirenlerin, bugüne kavuşacaklarını unutup, âyetlerimizi bile bile yalanladıkları gibi, biz de bugün onları unuturuz.

(Enam 6/70)

وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَغَرَّتْهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَذَكَرَ بِهِ أَنْ تَبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ وَإِنْ تَعْدِلْ كُلُّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا أُولَئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

Dünya hayatına aldanıp dinlerini oyun ve eğlence haline getirenleri bırak. Hatırlat ki; herkes kazandığından dolayı rehin alınacaktır. Allah ile arasına girecek ne bir veli ne de bir şefaatçi olmayacaktır. Bedel olarak ne verseler kabul edilmeyecektir. Kazandıkları sebebiyle mahrum edilecek olanlar onlardır. İnkâr etmelerine karşılık hak ettikleri, kaynar sudan bir içecek ve acıklı bir azaptır.

(Secde 32/14)

فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

Onlara: "Bugünkü yüzleşmeyi unutmanızın karşılığını görün; biz de sizi unutuyoruz. Yaptıklarınıza karşılık ölümsüz azabı tadın!" deriz.

(Casiye 45/34)

وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسِيكُمْ كَمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا وَمَأْوِيكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ نَّاصِرِينَ

"Bugün sizi unutacağız, zaten siz de bugünkü yüzleşmeyi unutuyordunuz. Varacağınız yer ateştir. Size yardım eden de olmayacaktır" denir.

(Casiye 45/35)

ذَلِكُمْ بِأَنَّكُمْ اتَّخَذْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ هُزُوءًا وَغَرَّتْكُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ

Böyledir, çünkü Allah'ın âyetlerini alaya almıştınız. Dünya hayatı sizi aldatmıştı. Artık bugün oradan çıkarılmayacaklar ve özürleri de dinlenmeyecektir.

(Haşr 59/19)

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ أُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

Allah'ı unutanlar gibi olmayın. Allah böylelerine kendilerini unutturur. Onlar sınırı aşmış kimselerdir.

(Araf 7/52)

وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَى عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

Gerçekten onlara, bir ilme göre açıkladığımız bir kitap getirdik. O, inanıp güvenen bir topluluk için bir rehber ve bir rahmettir.

(Al-i İmran 3/7)

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُوا الْأَلْبَابِ

Bu kitabı sana indiren O'dur. Âyetlerinin bir kısmı hüküm bildirir; onlar kitabın ana âyetleridir. Diğerleri hüküm bildirenlere benzer olanlardır. Kalplerinde eğrilik olanlar, istedikleri bağlantıyı kurup istedikleri fitneyi çıkarmak için, kitaptan kendi eğrilikleriyle benzeşen şeye uyarlar. Oysa onun âyetleri arasındaki bağlantıyı sadece Allah bilir. Bu ilimde sağlam bilgi sahibi olanlar da şöyle derler: "Biz bu ilme inandık, hepsi Rabbimiz katındandır." Bunu ancak akliselim olanlar hatırlar.

(Enam 6/126)

وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ

Bu, Rabbinin doğru yoludur. Doğrusu, hatırlayacak bir topluluk için âyetleri ayrıntılı olarak açıkladık.

(Nahl 16/64)

وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

Sana bu kitabı ancak, anlaşmazlığa düştükleri konuları onlara açıklamak ve inanıp güvenen topluluğa bir rehber ve bir rahmet olması için indirdik.

(Zümer 39/23)

اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُتَشَابِهًا مَثَانٍ تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ ذَلِكَ هُدًى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ

Allah sözlerin en güzelini, birbirine benzer, ikişerli âyetlerden oluşan bir kitap olarak indirmiştir. Bu, Rablerinden korkanların tüylerini ürpertir. Sonra, Allah'ı hatırlamak vücutlarını ve kalplerini yumuşatır. İşte bu, Allah'ın rehberliğidir. O, isteyene rehberlik eder. Allah kimi saptığı yolda bırakırsa artık ona kimse rehberlik edemez.

(Fussilet 41/3)

كِتَابٌ فُصِّلَتْ آيَاتُهُ فُرَاقًا عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

Kitabın âyetleri, bilenler topluluğu için Arapça âyet kümeleri halinde açıklanmıştır.

(Araf 7/53)

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلُهُ يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ شُفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلْ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

Onlar, ille de kendilerine bağlantılarıyla okunanları mı bekliyorlar? Okunanların günü geldiğinde, önceleri onu unutmış olanlar diyeceklerdir ki: “Rabbimizin elçileri gerçeğin kendisini getirmişler. Şimdi bize şefaet edecekler var mı ki şefaet etsinler? Ya da geri gönderilsek de yaptıklarımızdan başkasını yapsak olmaz mı?” Onlar gerçekten kendilerini kaybetmiş kimselerdir. Uydurdukları da onlardan kaybolacaktır.

(Enam 6/27)

وَلَوْ تَرَى إِذْ وَقَفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَا لَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبُ بَيِّنَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

Ateşin önünde durduruldukları gün onları bir görsen! Derler ki: “Ah, keşke geri gönderilsek de Rabbimizin âyetlerini bir daha yalanlamasak, biz de müminlerden olsak!”

(Enam 6/28)

بَلْ بَدَا لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

Aksine, daha önce gizledikleri şey ortaya çıkar. Ama geriye gönderilseler, kendilerine konan yasaklara geri dönerler. Çünkü onlar yalancılardır.

(Nahl 16/87)

وَأَلْقُوا إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَامَ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

Uydurduklarının kaybolup gittiği gün Allah’a teslim olduklarını dile getirirler.

(Secde 32/12)

وَلَوْ تَرَى إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ

Rablerinin huzurunda başlarını öne eğdikleri sırada bu suçluları bir görsen: “Rabbimiz! Gerçeği gördük ve dinledik; bizi geri döndür de ıslah eden iyi işler yapalım; kesinlikle ikna olduk.”

(Yasin 36/51)

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَى رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ

Sura üflenince bunlar; derhal kabirlerinden kalkar ve hızla Rablerine doğru akın ederler.

(Yasin 36/52)

قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ

“Eyvah! Yattığımız yerden bizi kim kaldırdı? İşte bu, Rahman’ın tehdit ettiği. Demek ki elçiler doğru söylemiş” derler.

(Araf 7/54)

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ إِلَّا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

Kuşkusuz Rabbiniz Allah'tır; gökleri ve yeri altı günde yaratmış, sonra yönetime geçmiştir. Gündüzü, onu sürekli kovalayan gece ile örten, güneşi, ayı ve yıldızları da emrine boyun eğdiren. Bilin ki, yaratmak da emretmek de O'na aittir. Bütün varlıkların Rabbi Allah, bereketin kaynağıdır.

(Yunus 10/3)

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُدِيرُ الْأَمْرَ مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

Sizin Rabbiniz Allah'tır; gökleri ve yeri altı günde yaratmış sonra yönetime geçmiştir. İşleri çekip çeviren O'dur. Şefaet edecek olan, ancak O'nun izninden sonra edebilir. İşte Allah budur, sizin Rabbinizdir. Siz O'na kulluk edin. Hâlâ hatırlamayacak mısınız?

(Rad 13/2)

اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى يُدِيرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ

Allah, gökleri görünür bir direk olmadan yükseltmiştir. Sonra yönetime geçmiş, güneş ve ayı düzenlemiştir. Her biri, belli bir süreye kadar akar gider. İşleri çekip çeviren ve âyetleri ayrıntılı olarak açıklayan O'dur. Belki Rabbinizle yüzleşme konusunda ikna olursunuz.

(Nahl 16/12)

وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

Allah geceyi, gündüzü, güneşi ve ayı sizin hizmetinize verdi. Yıldızlar da onun emriyle hizmetinizdedirler. Aklını kullanan bir topluluk için bunda mutlaka âyetler vardır.

(Zümer 39/5)

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ

Allah gökleri ve yeri, gerçek varlıklar olarak yaratmıştır. Geceyi gündüzün üstüne, gündüzü de gecenin üstüne sarar. Güneşi ve ayı hizmete sokmuştur. Her biri, belli bir süre içinde akıp gider. Bilin ki O; daima en üstündür, çok bağışlayandır.

(Araf 7/55)

أَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ

Rabbinize için için yalvararak gizlice dua edin. O, haddini aşanları sevmez.

(Araf 7/56)

وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ
مِنَ الْمُحْسِنِينَ

Yeryüzünde doğal düzen sağlandıktan sonra, doğal düzeni bozmayın. Korkuyla ve umutla O'na yalvarın. Gerçekten Allah'ın rahmeti, güzel davrananlara yakındır.

(Bakara 2/186)

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي
وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ

Kullarım Beni sana sorarlarsa, kesinlikle Ben çok yakınımdır. Beni davet edenin davetini kabul ederim. Onlar da Benim davetimi kabul etsinler ve Bana inanıp güvensinler ki, olgunlaşabilsinler.

(Secde 32/15)

إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا
يَسْتَكْبِرُونَ

Âyetlerimize sadece, kendilerine hatırlatıldığı zaman secde edenler ve her şeyi mükemmel yapmasına karşılık Rablerine ibadet edenler inanıp güvenirler, onlar büyüklenmezler.

(Secde 32/16)

تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ

Yanlarını yataklarından kaldırır; korku ve umutla Rablerine yalvarırlar ve onları rızıklandığımız şeylerden hayra harcarlar.

(Secde 32/17)

فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

Yaptıklarına karşılık onlara, göz aydınlığı olarak neler sakladığımızı kimse bilemez.

(Araf 7/57)

وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ حَتَّى إِذَا أَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ
مَّيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَى لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ

Rahmetinin önünden rüzgârları müjdeci olarak gönderen O'dur. Rüzgârlar yağmur yüklü bulutları taşıyınca ölü bir toprağa sürer, o buluttan su indirir, onunla her türlü ürünü çıkarırız. İşte ölüleri de böyle diriltiriz, belki hatırlarsınız.

(Hicr 15/22)

وَأَرْسَلْنَا الرِّيَّاحَ لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ

Rüzgârları aşılayıcı olarak göndeririz. Gökten su indirir, onunla su ihtiyacınızı karşılarız. Onun kaynağı sizin elinizde değildir.

(Nahl 16/11)

يُنَبِّتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

O su ile sizin için ekin, zeytin, hurma, üzümler ve bütün ürünlerden bitirir. Düşünen bir topluluk için bunda mutlaka bir âyet vardır.

(Fatır 35/9)

وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيَّاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فُسْقَنَاهُ إِلَى بَلَدٍ مَيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ النُّشُورُ

Allah, bulutları kaldıran rüzgârları ölü bir toprağa gönderir ve onunla ölümünden sonra ona hayat verir. İşte yeniden diriliş de böyle olacaktır.

(Kaf 50/9)

وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ

Gökten bereketli bir su indirerek onunla bahçeler ve biçilecek tohumlu bitkiler bitirdik.

(Kaf 50/10)

وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ

Ve tomurcuklu salkımlarıyla boy atmış hurma ağaçları;

(Kaf 50/11)

رِزْقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيِّتًا كَذَلِكَ الْخُرُوجُ

kullarımıza bir rızık olması için. O su ile ölü bir toprağı canlandırdık. Toprakta çıkış da işte böyledir.

(Araf 7/58)

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرِجُ نَبَاتَهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَالَّذِي خَبثَ لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكِدًا كَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْأَيَّاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ

Verimli toprağın bitkisi Rabbinin izniyle çıkar. Verimsiz olandan ise zararlı bitki çıkar. Şükreden bir topluluk için âyetlerimizi böyle evire çevire anlatıyoruz.

(Bakara 2/264)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُبْطِلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ ثَرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

Ey inanıp güvenenler! Başa kakarak ve inciterek sadakalarınızı iptal etmeyin. İnsanlara gösteriş olsun diye malını hayra harcayan, ama Allah'a ve ahiret gününe inanıp güvenmeyen kişi gibi davranmayın. Onun durumu, üzerinde toprak olan kayaya benzer. Bol yağmur yağar ve orayı çıplak bırakır. Kazandıklarından hiçbir şeye güç yetiremezler. Allah, inkâr eden bir topluma rehberlik etmez.

(Bakara 2/265)

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَنْبِيئًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَآتَتْ أُكُلَهَا ضِعْفَيْنِ فَإِنْ لَمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلٌّ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

Allah'ın rızasını kazanmak ve kendilerini sağlama almak için mallarını harcayanlar, yüksekçe bir yerde bol yağmur alan ve iki kat ürün veren bir bahçenin sahibi gibidirler. Yağmur yağmasa bile çisenti yeter. Yaptığınız her şeyi gören Allah'tır.

(Araf 7/59)

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

Nûh'u halkına elçi göndermiştik. Onlara dedi ki: “Ey halkım! Allah'a kulluk edin; sizin O'ndan başka ilâhınız yoktur. Ben, sizin hakkınızda dehşetli bir günün azabından korkuyorum.”

(Araf 7/60)

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

Halkından ileri gelenler dedi ki: “Seni gerçekten apaçık bir yanlışın içinde görüyoruz.”

(Hud 11/27)

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا نَرَاكَ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا نَرَاكَ اتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادْنَا بِآدِي الرَّأْيِ وَمَا نَرَى لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ

Halkının ileri gelenlerinden inkâr edenler dediler ki: “Görüşümüze göre, sen tıpkı bizim gibi bir beşerden başka bir şey değilsin. Sana uyanların da görüş belirtmede en aşağılarımız olduğunu görüyoruz. Sizin bizden üstün bir yanınızı da görmüyoruz. Tam tersi, zannımızca siz yalancısınız.

(Araf 7/61)

قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Nûh dedi ki: “Ey halkım! Ben yanlış yolda değilim; aksine ben varlıkların Rabbinin elçisiyim.

(Araf 7/62)

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

Size Rabbimin gönderdiklerini bildiriyorum ve size öğüt veriyorum. Allah'ın bildirmesiyle sizin bilmediklerinizi biliyorum.

(Nuh 71/3)

أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا

Allah'a kulluk edin! O'ndan korkarak kendinizi koruyun ve sözümü dinleyin.

(Nuh 71/4)

يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِكُمْ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

O zaman Allah günahlarınızı bağışlar ve belirlenmiş ecelinizin sonuna kadar sizi yaşatır. Allah'ın belirlediği ecel gelince ertelenmez. Keşke bunu bilseniz!”

(Araf 7/63)

أَوْ عَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

İçinizden bir kişiye, sizi uyarması ve kendinizi korumanız için Rabbinizden bir hatırlatma gelmesine mi şaşırdınız? Belki size rahmet edilir.”

(Araf 7/64)

فَكَذَّبُوهُ فَانْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَآغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ

Ardından onu yalanladılar. Biz de onu ve onunla birlikte gemide olanları kurtardık. Âyetlerimizi yalanlayanları da suda boğduk. Çünkü onlar körlük eden bir topluluktü.

(Yunus 10/71)

وَإِنلُ عَلَيْهِمْ نَبَأُ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِن كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذْكِيرِي بِآيَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنظِرُون

Onlara Nûh'un haberini bağlantılarıyla oku! O, halkına şöyle demişti: “Ey Halkım! Benim konumum ve Allah'ın âyetlerini hatırlatmam size ağır geliyorsa, ben sadece Allah'a dayandım. Öyleyse siz ve ortaklarınız ne yapacağınıza birlikte karar verin, işiniz gizli saklı da olmasın. Sonra işimi bitirin, bana göz açtırmayın.

(Yunus 10/72)

فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ إِن أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ

Eğer yüz çevirseniz ben zaten sizden bir ücret istemedim. Benim ücretim sadece Allah'a aittir. Ben, müslümanlardan olmakla emrolundum.”

(Yunus 10/73)

فَكَذَّبُوهُ فَانْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلَائِفَ وَآغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ

Yine de onu yalanladılar. Sonra onu ve onunla birlikte gemide olanları kurtardık ve hâkimiyeti onlara verdik. Âyetlerimizi yalanlayanları suda boğduk. Uyarılanların sonunun nasıl olduğuna bir bak!

(Hac 22/46)

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ

Yeryüzünü gezip dolaşmadılar mı ki kalpleri olanlar akletsinler, kulakları olanlar dinlesinler. Şu bir gerçek ki, gözler kör olmaz ama göğüslerdeki kalpler kör olur.

(Araf 7/65)

وَالِى عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ

Âd halkına da kardeşleri Hûd'u gönderdik. Dedi ki: "Ey halkım! Allah'a kulluk edin; sizin O'ndan başka ilâhınız yoktur. Hâlâ kendinizi korumayacak mısınız?"

(Araf 7/66)

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ

Halkının ileri gelenlerinden inkâr edenler dediler ki: "Kesinlikle seni bir beyinsizlik içinde görüyoruz. Senin kesinlikle yalancılardan olduğunu düşünüyoruz."

(Araf 7/67)

قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Dedi ki: "Ey halkım! Ben beyinsiz değilim. Fakat ben, varlıkların Rabbinin elçisiyim."

(Araf 7/68)

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ

Size Rabbimin gönderdiklerini bildiriyorum. Ben size öğüt veren güvenilir biriyim.

(Araf 7/69)

أَوْ عَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَصِطَةً فَادْكُرُوا الْآءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

Sizi uyarması için içinizden bir kişiye Rabbinizden bir hatırlatma gelmesine şaşırdınız mı? Hatırlasanıza, Nûh halkından sonra sizi onların yerine yerleştirdi. Sizi daha iri yapılı hale getirdi. Artık, Allah'ı hatırlayın ki, kurtuluşa eresiniz."

(Araf 7/70)

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

Dediler ki: “Sen bize, atalarımızın kulluk ettiklerini bırakıp, bir tek Allah’a kulluk edelim diye mi geldin? Eğer doğru söylüyorsan, bizi tehdit ettiğin şeyi getir.”

(Araf 7/71)

قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ أَتَجَادِلُونَنِي فِي أَسْمَاءٍ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ

Hud dedi ki: “Doğrusu sizin üzerinizde, Rabbinizden bir pislik ve bir öfke oluşmuştur. Sizin ve atalarınızın koyduğu isimler hakkında benimle mi tartışıyorsunuz? Allah onlarla ilgili bir yetki indirmedir. Artık bekleyin; ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim.”

(Yusuf 12/40)

مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءً سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

O’nunla aranızda koyarak kulluk ettiğiniz şeyler, sizin ve atalarınızın koyduğu isimlerden başkası değildir. Allah’ın onlar hakkında indirdiği bir yetki yoktur. Hüküm, Allah’a aittir. O, kendinden başkasına kulluk etmemenizi emretmiştir. Doğru din işte budur. Fakat insanların çoğu bilmez.

(Yunus 10/102)

فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ قُلْ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ

Kendilerinden önce gelip geçenlerin gördükleri günlerin benzerinden başkasını mı bekliyorlar? De ki: “Bekleyin, bende sizinle birlikte bekleyenlerdenim.”

(Araf 7/72)

فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ

Sonra onu ve onunla birlikte olanları tarafımızdan bir rahmet ile kurtardık. Âyetlerimizi yalanlayanların da kökünü kuruttuk. Onlar mümin değillerdi.

(Yunus 10/103)

ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنَجِّ الْمُؤْمِنِينَ

Sonunda elçilerimizi ve inanıp güvenenleri kurtarıyoruz. Bu hep böyledir, müminleri kurtarmak boynumuzun borcudur.

(Yusuf 12/110)

حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَرَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَنْ نَشَاءُ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ

Hatta, elçiler tam onlardan ümitlerini kestikleri ve yalanlandıklarını iyice anladıkları zaman yardımımız gelir, sonra istediğimizi kurtarırız. Azabımız suçlular topluluğundan geri çevrilemez.

(Araf 7/73)

وَالِى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذُرُّوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسَوْءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ أَلِيمٍ

Semûd halkına da soydaşları Sâlih'i gönderdik. Dedi ki: "Ey halkım! Allah'a kulluk edin; sizin O'ndan başka ilâhınız yoktur. Doğrusu, size Rabbinizden bir belge geldi. Bu, Allah'ın dişi devesi, sizin için bir âyettir. Bırakın onu, Allah'ın toprağında otlasın. Ona bir kötülük dokundurmayın, yoksa sizi acıklı bir azap yakalar.

(Kamer 54/27)

إِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةِ فِتْنَةً لَهُمْ فَارْتَبِهُمُ وَأَصْطَبِرُ

Kesinlikle, onları imtihan etmek için bir dişi deve gönderiyoruz. Sabırlı ol ve onları izle.

(Kamer 54/28)

وَنَبِّئُهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شِرْبٍ مُحْتَضَرٌ

Onlara suyun deve ile kendi aralarında paylaştırıldığını bildir. Sırası gelen suyun başında bulunsun.

(Şuara 26/155)

قَالَ هَذِهِ نَاقَةُ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَعْلُومٍ

Dedi ki: "İşte size bir dişi deve! Suyu bilinen bir gün o, bir gün de siz içeceksiniz.

(Şuara 26/156)

وَلَا تَمَسُّوهَا بِسَوْءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ

Ona, bir kötülük yapmayın, yoksa dehşetli bir günün azabı sizi yakalar."

(Araf 7/74)

وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا فَاذْكُرُوا الْآءَ اللَّهِ وَلَا تَعْنُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ

Hatırlasanıza; Âd halkının ardından onların yerine sizi getirdi ve o toprağa yerleştirdi. Şimdi O'nun ovalarında köşkler kuruyor, dağlarını oyup evler yapıyorsunuz. Artık Allah'ı hatırlayın da ortalığı birbirine katıp doğal düzeni bozmayın."

(Araf 7/75)

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِمَنْ آمَنَ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ
صَالِحًا مُرْسَلٌ مِنْ رَبِّهِ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ

Halkının kendini büyük görenleri, güçsüz saydıkları kişilerden îmân etmiş olanlara dediler ki:
“Siz Sâlih’in gerçekten Rabbi tarafından gönderilmiş bir elçi olduğunu biliyor musunuz?”
Dediler ki: “Elbette, biz onunla gönderilene inanıp güveniriz.”

(Araf 7/76)

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي آمَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ

Kendilerini büyük görenler: “Gerçek şu ki, biz sizin îmân ettiklerinizi inkâr edenleriz” dedi.

(Araf 7/77)

فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يَا صَالِحُ ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ
الْمُرْسَلِينَ

Sonra Rablerinin emrine karşı gelerek dişi deveyi kestiler ve dediler ki: “Ey Sâlih! Eğer sen
gönderilen elçilerden isen bizi tehdit ettiğin şeyi getir.”

(Araf 7/78)

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ

Ardından onları öyle bir sarsıntı tuttu ki oldukları yerde diz çöküp kaldılar.

(Şuara 26/157)

فَعَقَرُواهَا فَأَصْبَحُوا نَادِمِينَ

Hemen deveyi kestiler, ardından pişman oldular.

(Şuara 26/158)

فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ

O azap onları hemen yakaladı. İşte bunda mutlaka bir âyet/ibret vardır ama onların çoğu mümin olmadı.

(Araf 7/79)

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رَسُولًا مِنْ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ
النَّاصِحِينَ

Sâlih onlardan yüz çevirdi ve dedi ki: “Ey halkım! Rabbimin gönderdiklerini size bildirmiş ve
size öğüt vermiştim. Ama siz öğüt verenleri sevmiyorsunuz.”

(Araf 7/80)

وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ

Lût 'u da elçi gönderdik, halkına dedi ki: “Sizden önce kimsenin yapmadığı o utanç verici işi mi yapıyorsunuz?”

(Araf 7/81)

إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُسْرِفُونَ

Siz kadınlardan önce, cinsel arzularla erkeklere yanaşıyorsunuz. Aslında siz aşırılık eden bir topluluksunuz.”

(Araf 7/82)

وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنْاسٌ يَتَطَهَّرُونَ

Halkının: “Çıkarın onları yaşadığınız yerden, besbelli onlar pek temiz insanlar” demekten başka cevabı olmadı.

(Araf 7/83)

فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ

Biz de onu ve bütün ailesini kurtardık. Karısı hariç, o geride kalanlardan oldu.

(Zariyat 51/35)

فَأَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

Orada müminlerden kim varsa çıkardık.

(Zariyat 51/36)

فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ

Bir ev dışında, müslümanlardan kimseyi bulamadık.

(Zariyat 51/37)

وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

Acı veren azaptan korkanlar için orada bir âyet bıraktık.

(Tahrim 66/10)

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ نُوحٍ وَامْرَأَتَ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحِينَ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّاهِلِينَ

Allah, kâfirler için Nûh'un karısı ile Lût'un karısını örnek verir. Onlar, iyi kullarımızdan ikisinin nikâhı altında idiler. Kocalarına ihanet ettiler. Kocaları onlara, Allah'tan gelen hiçbir şeyi engelleyemeyecektir. Onlara: “Ateşe girenlerle birlikte siz de girin” denecektir.

(Araf 7/84)

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ

Üzerlerine bir yağmur yağdırdık. Şimdi suçluların sonunun nasıl olduğuna bir bak.

(Neml 27/68)

لَقَدْ وُعِدْنَا هَذَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

Doğrusu bize yapılan bu tehdit daha önce atalarımıza da yapılmıştı. Bu, öncekilerin yazılarından başka bir şey değildir.”

(Neml 27/69)

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ

De ki: “Yeryüzünü dolaşın da suçluların sonunun nasıl olduğuna bir bakın.”

(Araf 7/85)

وَالِى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

Medyen’e de kardeşleri Şuayb’ı gönderdik. Dedi ki: “Ey halkım! Allah’a kulluk edin; sizin O’ndan başka ilâhınız yoktur. Size Rabbinizden bir belge geldi. Artık ölçüyü ve tartıyı tam yapın. İnsanların hakkını yemeyin. Ülkede doğal düzen sağlandıktan sonra doğal düzeni bozmayın. Müminseniz, sizin için hayırlı olan budur.

(Hud 11/84)

وَالِى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ وَلَا تَنْقُصُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أَرِيكُمْ بِخَيْرٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ

Medyen’e de kardeşleri Şuayb’ı gönderdik: “Ey halkım!” dedi: “Allah’a kulluk edin; sizin O’ndan başka ilâhınız yoktur. Ölçüyü ve tartıyı eksik yapmayın. Gerçekten sizi varlıklı görüyorum. Doğrusu, ben sizi çepeçevre kuşatacak bir günün azabından korkuyorum.

(Hud 11/85)

وَيَا قَوْمِ أَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ

Ey halkım! Ölçüyü ve tartıyı hakka uygun yapın. İnsanların hakkını yemeyin. Ortılığı birbirine katıp doğal düzeni bozmayın.

(Hud 11/86)

بَقِيْتُ اللَّهُ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ

Eğer müminseniz, sizin için hayırlı olan, Allah’ın size bıraktığıdır. Ben üzerinizde bir koruma değilim.”

(Araf 7/86)

وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِهِ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا
وَادْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَثَرَكُمْ وَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ

Geçit yerlerine kurulup korku salıyor, kolayca anlaşılamayacak bir çarpıtma yaparak, îmân edenleri Allah yolundan engelliyorsunuz. Hatırlayın, siz azınlıktaydınız, o sizi çoğalttı. Doğal düzeni bozanların sonunun nasıl olduğuna bir bakın.

(İbrahim 14/3)

الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا
أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ

Onlar, dünya hayatını ahiretten çok seven, Allah yolundan engelleyen ve o yolda kolayca anlaşılamayacak bir çarpıtma oluşturmak isteyen kimselerdir. Onlar derin bir sapma içindedir.

(Enfal 8/26)

وَادْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَآوَاكُمْ
وَأَيَّدَكُمْ بِنَصْرِهِ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

Hatırlayın! Bir zamanlar siz yaşadığınız yerde ezilen bir azınlıktınız; insanların sizi kapıp götürmesinden korkuyordunuz. O sizi barındırdı, yardımı ile sizi destekledi ve temiz rızıklarla rızıklandırdı. Belki şükredersiniz.

(Araf 7/87)

وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِنْكُمْ أَمْنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّى يَحْكُمَ
اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

Benimle gönderilene bir kısmınız inanıp güveniyor, bir kısmınız da inanıp güvenmiyorsa; Allah, aramızda hükmünü verinceye kadar sabredin. O, hüküm verenlerin en hayırlısıdır.”

(Hud 11/88)

قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ
أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَا أَنهَيْكُمْ عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ
عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ

Şuayb dedi ki: “Ey halkım! Gördünüz mü, ya ben Rabbinden gelen açık bir belgeye dayanıyorsam, ya O beni kendi katından güzel bir rızıkla rızıklandırmışsa? Sizi bir şeylerden men etmekle size muhalefet etmek istemem.

Ben sadece gücüm yettiği kadar, iyilikle düzeltmek isterim. Başarım sadece Allah’a bağlıdır. Ben, O’na dayanırım, O’na yönelirim.

(Hud 11/89)

وَيَا قَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ
صَالِحٍ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِنْكُمْ بِبَعِيدٍ

Ey halkım! Bana karşı olmanız sizi sıkıntıya sokmasın. Nûh’un halkına, Hûd’un halkına veya Sâlih’in halkına olanlar sakın size de olmasın. Lût halkı size uzak değildir.

(Şuara 26/178)

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

Ben sizin için güvenilir bir elçiyim.

(Şuara 26/179)

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

Allah'tan korkarak kendinizi koruyun ve sözümü dinleyin!

(Araf 7/88)

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَا شُعَيْبُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُولُنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا كَارِهِينَ

Halkı içinden büyüklük taslayan ileri gelenler: “Ey Şuayb! Ya bizim yaşama biçimimize dönersiniz ya da seni ve seninle birlikte inanıp güvenenleri yerleşim merkezimizden kesinlikle çıkarırız” dediler. Şuayb dedi ki: “Biz istemesek de zorla mı?

(Bakara 2/120)

وَلَنْ تَرْضَى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَى حَتَّى تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنَّ هُدَى اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ وَلَئِنْ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

Yaşama biçimlerine uyana kadar yahudisi de hristiyanı da senden asla razı olmaz. De ki: “Doğru yol Allah’ın gösterdiği yoldur.” Sana bu bilgi geldikten sonra tutar da onların azrularına uyarsan, Allah’ın ne dostluğunu ne de yardımını göremezsin.

(Bakara 2/256)

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

Dinde zorlama yoktur; olgunluk, azgınlıktan kesin delille ayrılmıştır. Kim azgınlık edenleri inkâr eder, Allah’a inanıp güvenirse, artık kesinlikle kopması imkânsız en sağlam kulpa yapışmış olur. Allah, her şeyi dinleyen ve her şeyi bilendir.

(Araf 7/89)

قَدْ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِذْ نَجَّيْنَا اللَّهُ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ

Allah bizi ondan kurtardıktan sonra, sizin yaşama biçiminize dönersek, Allah’a bir yalanla iftira etmiş oluruz. O yaşama biçimine dönmemiz olacak şey değildir; Rabbimiz Allah isterse başka. Rabbimiz ilmiyle her şeyi kuşatmıştır. Biz Allah’a dayandık. Ey Rabbimiz! Bizimle halkımızın arasını hakka uygun bir biçimde ayır! Ayıranların en hayırlısı Sensin!”

(Araf 7/90)

وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنْ اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا إِنَّكُمْ إِذَا لَخَاسِرُونَ

Halkının ileri gelenlerinden inkâr edenler: “Hele Şuayb’a uyun; kesin olarak kaybedersiniz” dediler.

(Şuara 26/187)

فَاسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

“Doğru söylüyorsan üzerimize gökten parçalar düşürsene!”

(Şuara 26/188)

قَالَ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ

Şuayb: “Sizin ne yaptığınızı Rabbim çok iyi bilir” dedi.

(Şuara 26/189)

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

Onu yalanladıkları için, gölgeli günün azabı, onları çarptı. O, dehşetli bir günün azabıydı.

(Şuara 26/190)

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةًٌ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ

İşte bunda mutlaka bir âyet/ibret vardır, ama onlardan çoğu mümin olmadı.

(Araf 7/91)

فَأَخَذَتْهُمْ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ

Ardından onları öyle bir sarsıntı tuttu ki, oldukları yerde diz çöküp kaldılar.

(Araf 7/92)

الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ

Şuayb’ı yalanlayanlar orada hiç yaşamamış gibi oldular. Şuayb’ı yalanlayanlar kaybedenler oldular.

(Araf 7/93)

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رَسُولَاتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ أَسَى عَلَى قَوْمٍ كَافِرِينَ

Şuayb onlardan yüz çevirdi ve dedi ki: “Ey halkım! Rabbimin sözlerini size bildirmiş ve size öğüt vermiştim. Şimdi kâfirler topluluğuna nasıl üzüleyim!”

(Araf 7/94)

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضُرَّ عُونٌ

Biz hangi yerleşim merkezine bir nebî göndersek, oranın halkını baskı ve zorluğa sokarız ki yalvarıp yakarsınlar.

(Enam 6/42)

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّ عُونٌ

Kuşkusuz senden önceki ümmetlere de elçiler göndermiştik. Belki yalvarıp yakarırlar diye onları çeşitli baskılara ve zorluklara uğratmıştık.

(Enam 6/43)

فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّ عُوا وَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

Verdiğimiz sıkıntılar gelince yalvarıp yakarsalardı olmaz mıydı? Ama kalpleri katılaştı ve şeytan onlara yapmakta olduklarını süslü gösterdi.

(Araf 7/95)

ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

Sonra kötülüğü alır yerine iyilik veririz. Nihâyet zenginleşirler, derler ki: “Atalarımız da darlık ve bolluk yaşamışlar.” Bunun üzerine onları beklemedikleri bir anda yakalarız; farkına varamazlar.

(Enam 6/44)

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ

Kendilerine hatırlatılanları unuttukları zaman önlerine bütün kapıları açarız. Verilen nimetlerle şımarırlar bir sırada da onları yakalarız, o zaman ümitlerini keserler.

(Şuara 26/202)

فَيَأْتِيهِمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

O azap onlara ansızın gelir de farkında olmazlar.

(Araf 7/96)

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنْ كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

Eğer o yerleşim merkezlerinin ahalisi, inanıp güvenerek kendilerini korusalardı onlara, göklerin ve yerin bolluk ve bereketini açardık. Fakat yalanladılar. Biz de kazandıklarına karşılık onları yakaladık.

(Araf 7/97)

أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَى أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيَاتًا وَهُمْ نَائِمُونَ

Böyle yerleşim merkezlerinin ahalisi gece uykuda iken baskınımıza uğramayacaklarından emin midirler?

(Araf 7/98)

أَوَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَى أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يُلْعَبُونَ

Ya da o yerleşim merkezlerinin ahalisi, gündüzün eğlenirken baskınımıza karşı güvende midirler?

(Araf 7/4)

وَكَمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا بَيَاتًا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ

Biz nice yerleşim merkezlerini helak ettik. Baskınımız onlara, ya geceleyin ya da gündüz uykuda iken gelmiştir.

(Yusuf 12/107)

أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

Allah'ın azabının kendilerini içine almasından veya o saatin aniden gelmesinden emin midirler? Farkına bile varamazlar.

(Araf 7/99)

أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ

Peki ya şimdikiler Allah'ın planına karşı güvende midirler? Kaybedenler topluluğu dışında hiç kimse Allah'ın planına karşı kendini güvende göremez.

(Nahl 16/45)

أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ

Kötülükler planlayanlar, Allah'ın kendilerini yerin dibine geçirmesinden ya da fark etmedikleri yerden azabın gelmesinden emin midirler?

(Nahl 16/46)

أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي تَقْلُبِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ

Yahut dönüp dolaşırken onları yakalamasından? Onlar, O'nu aciz bırakamazlar.

(Araf 7/100)

أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ أَهْلِهَا أَنْ لَوْ نَشَاءُ أَصْبَنَاهُمْ بِدُنُوبِهِمْ وَنَطْبَعُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ

Eski ahalisinden sonra o yerlere mirasçı olanlar şunu görmediler mi? İstesek, onları da günahları yüzünden yakalarız. Kalpleri üzerinde yeni bir yapı oluştururuz, artık dinlemezler.

(Ta Ha 20/128)

أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسَاكِينِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
لِّأُولِي النُّهَى

Onlardan önce nice nesilleri helak etmiş olmamız, yola gelmeleri için yetmedi mi? Şimdi bunlar, onların yaşadığı yerlerde dolaşmaktadırlar. Kuşkusuz bunda engelleyen akla sahip olanlar için âyetler vardır.

(Ta Ha 20/129)

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَاجِلٌ مِّمَّا سَمِئَ

Rabbinden daha önce geçen bir kelime ve belirlenmiş bir ecel olmasaydı hemen gereken yapıldı.

(Araf 7/101)

تِلْكَ الْقُرَى نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِهَا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا
كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الْكَافِرِينَ

İşte bunlar, sana bir kısım haberlerini anlattığımız yerleşim merkezleridir. Doğrusu, gönderilen elçiler onlara açık belgelerle geldiler ama daha önce yalanlamış olmaları sebebiyle inanıp güvenmeye yanaşmadılar. İşte bu yüzden, Allah inkâr edenlerin kalplerinde yeni bir yapı oluşturur.

(Yunus 10/13)

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا
كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ

Sizden önce nice nesilleri zulmetmeleri nedeniyle helak ettik. Elçiler, onlara apaçık belgelerle gelmişlerdi ama onlar inanıp güvenmediler. Biz suçlular topluluğunu işte böyle cezalandırırız.

(Münafıkun 63/3)

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ

Böyledir, çünkü onlar önce îmân ettiler, sonra inkâr ettiler. Ardından kalpleri üzerinde yeni bir yapı oluştu; artık anlamazlar.

(Araf 7/102)

وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ وَإِنْ وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ

Onların çoğunu sözünde durur bulmadık. Fakat onların çoğunu sınırı aşmış bulduk.

(Tevbe 9/77)

فَاعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ

Bunun üzerine onları, Allah'a verdikleri sözden dönmeleri ve yalan söylemeleri nedeniyle O'na kavuşacakları güne kadar kalplerinde kalacak bir nifakla cezalandırdı.

(Tevbe 9/78)

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ

Hâlâ öğrenmediler mi ki, Allah onların sırlarını da gizli konuşmalarını da bilir. Şüphesiz ki, Allah bütün gizli bilgileri bilir.

(Araf 7/103)

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَظَلَمُوا بِهَا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ

Daha sonra onların arkasından Musa'yı âyetlerimizle Firavuna ve onun ileri gelenlerine elçi olarak gönderdik. Onlar âyetlerimize zulmettiler. Bak bakalım, doğal düzeni bozanların sonu nasıl olmuş?

(Mümin 40/34)

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَن يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُّرْتَابٌ

Daha önce Yusuf da size açık belgelerle gelmişti. Getirdiği şeylerden hep şüphe duymuş, öldüğü zaman: “Ondan sonra Allah, artık elçi göndermez” demişsiniz. Allah, aşırı giden şüpheci birini işte bu yüzden saptığı yolda bırakır.

(Mümin 40/35)

الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتِيهِمْ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ قَلْبٍ مُّتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ

Onlar Allah'ın âyetleri hakkında, kendilerinde bir delil olmadan tartışanlardır. Bu hem Allah katında, hem de inanıp güvenenler katında nefreti büyütür. İşte böyle, Allah büyüklük taslayan her bir zorbanın kalbinde, yeni bir yapı oluşturur.

(Araf 7/104)

وَقَالَ مُوسَىٰ يَا فِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Musa dedi ki: “Ey Firavun! Şüphesiz ben varlıkların Rabbi tarafından gönderilmiş bir elçiyim.

(Araf 7/105)

حَقِيقٌ عَلَىٰ أَنْ لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَءِيلَ

Üzerimdeki görev, Allah hakkında sadece gerçeği söylemektir. Size Rabbinizden bir belge de getirdim. Artık İsrailoğullarını benimle beraber gönder.”

(Araf 7/106)

قَالَ إِن كُنتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِن كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

Firavun dedi ki: “Bir âyet/ mucize getirdiyse göster; eğer doğru sözlülerdensen.”

(Araf 7/107)

فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ

Musa, hemen değneğini attı. Birden apaçık bir yılan oluverdi.

(Araf 7/108)

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ

Elini çıkardı, bakanlar için hemen eli bembeyaz oluverdi.

(Araf 7/109)

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ

Firavun’un halkından ileri gelenler dediler ki: “Bu gerçekten bilgin bir büyücü!

(Araf 7/110)

يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ

Sizi ülkenizden çıkarmak istiyor; ne emredersiniz?

(Araf 7/111)

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ

Onu ve kardeşini alıkoyun ve şehirlere toplayıcılar gönderin.

(Araf 7/112)

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ

Bütün bilgin büyücüleri alıp sana getirsinler.”

(Araf 7/113)

وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ

Büyücüler Firavun’a geldi ve dediler ki: “Biz galip gelirsek elbette bunun bir ödülü olacak değil mi?”

(Araf 7/114)

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ

“Evet” dedi, kesinlikle yakınlarımdan olacaksınız.”

(Araf 7/115)

قَالُوا يَا مُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ

Dediler ki: “Musa! Önce sen mi atarsın, yoksa biz mi atalım?”

(Araf 7/116)

قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرَهُبُوهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرِ عَظِيمٍ

Musa: “Siz atın!” dedi. Atınca insanların gözlerini boyadılar. Onları dehşete düşürdüler. Müthiş bir göz boyaması meydana getirdiler.

(Araf 7/117)

وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ

Musa’ya: “Değneğini at!” diye vahyettik. Bir de ne görsünler! Değnek, büyücülerin uydurdukları şeyleri yutuyor.

(Araf 7/118)

فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

Böylece gerçek ortaya çıktı ve büyücülerin yaptıkları iptal oldu.

(Araf 7/119)

فَغُلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَاغِرِينَ

Artık orada yenilmişler ve küçük düşmüşlerdi.

(Araf 7/120)

وَأَلْقَى السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ

Büyücüler secdeye kapandılar.

(Araf 7/121)

قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ

Dediler ki: “Varlıkların Rabbine îmân ettik.

(Araf 7/122)

رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ

Musa ve Harun'un Rabbine.”

(Araf 7/123)

قَالَ فِرْعَوْنُ اَمَنْتُمْ بِهِ قَبْلَ اَنْ اَدْنَا لَكُمْ اِنَّ هَذَا لَمَكْرٌ مَكْرْتُمُوهُ فِي الْمَدِينَةِ لِتُخْرِجُوا مِنْهَا اَهْلَهَا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

Firavun dedi ki: “Ben izin vermeden ona îmân ettiniz ha! Şüphesiz bu bir plandır. Halkını buradan çıkarmak için şehirde plan yaptınız. Öyleyse, yakında öğreneceksiniz.

(Araf 7/124)

لَأَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ ثُمَّ لأَصْلَبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ

Kesinlikle ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama keseceğim, sonra hepinizi mutlaka asacağım.”

(Araf 7/125)

قَالُوا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ

Dediler ki: “Doğrusu biz de Rabbimize dönmüş oluruz.

(Araf 7/126)

وَمَا تَنْفَعُ مِنَّا إِلَّا اَنْ اَمَنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَتْنَا رَبَّنَا اَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَقَّأْنَا مُسْلِمِينَ

Senin bizden intikam almanın nedeni, bize Rabbimizin âyetleri / mucizeleri gelince îmân etmemizdir. Rabbimiz! Üzerimize sabır yağdır ve bizi müslüman olarak vefat ettir.”

(Araf 7/127)

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ اتَذَرُ مُوسَى وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ وَآلِهَتَكَ قَالَ سَنْقَتِلُ أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ

Firavun'un halkından ileri gelenler dediler ki: “Şimdi Musa'yı ve halkını serbest mi bırakacaksın? Bırak da bu ülkede kurulu düzeni bozsunlar; seni de, ilâhlarını da bir kenara atsinlar.” Firavun dedi ki: “Oğullarını öldürecek, kızlarını yaşatacağız. Şüphesiz biz onların üzerinde karşı konulamaz güce sahibiz.”

(Mümin 40/23)

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ

Musa'yı, âyetlerimizle / mucizelerimizle ve açık bir yetkiyle gönderdik.

(Mümin 40/24)

إِلَى فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَقَارُونَ فَقَالُوا سَاجِرٌ كَذَّابٌ

Onu Firavun'a, Hâman'a ve Karun'a gönderince, "yalancı büyücü" dediler.

(Mümin 40/25)

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ

Onlara, katımızdan verilen gerçeklerle gelince: "Onunla beraber îmân edenlerin oğullarını öldürün, kadınlarını sağ bırakın" dediler. Kâfirlerin düzeni, bir yanlışın içinde olmaktan başka bir şey değildir.

(Kasas 28/4)

إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضِعُّ طَائِفَةً مِنْهُمْ يُدَّبِحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ

Gerçek şu ki Firavun, o ülkede baskıcı bir yönetim kurmuş ve halkını farklı kişilerin taraftarları şeklinde bölmüştü. Onlardan bir bölümünü güçsüzleştirmeye çalışıyor, oğullarını boğazlatıp kadınlarını sağ bırakıyordu. Çünkü o doğal düzeni bozanlardan biriydi.

(Bakara 2/49)

وَإِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُدَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ

Hani sizi Firavun hanedanından kurtarmıştık. Size en ağır cezayı vermeye çalışıyor, oğullarınızı boğazlıyor, kadınlarınızı sağ bırakıyorlardı. İşin içinde, Rabbinizden dehşetli bir imtihan vardı.

(Araf 7/128)

قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ

Musa halkına dedi ki: "Yardıma Allah'tan isteyin ve sabredin! Yeryüzü Allah'ındır. Kullarından istediğini oraya mirasçı kılar. Mutlu son, kendilerini koruyanların olacaktır."

(Bakara 2/45)

وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ

Sabırla ve namazla yardım isteyin. Bu, Allah'a derin saygı duyanlardan başkasına ağır gelir.

(Bakara 2/153)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ

Ey inanıp güvenenler! Sabırla ve namazla yardım isteyin! Allah sabredenlerle beraberdir.

(Enbiya 21/105)

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ

Andolsun ki, zikirden sonra zeburda da şunu yazdık: "Yeryüzü mutlaka sâlih kullarıma kalacaktır."

(Mümin 40/53)

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدَى وَأَوْرَثْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ

Gerçekten Musa'ya o doğruluk rehberini verdik. O kitaba İsrailoğullarını mirasçı kıldık.

(Mümin 40/54)

هُدًى وَذِكْرًا لِأُولِي الْأَلْبَابِ

O, bir rehber ve akliselim olanlar için bir hatırlatmadır.

(Mümin 40/55)

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ

O halde sabret! Allah'ın vaadi gerçektir. Günahın için de bağışlanma dile; akşamleyin ve sabahın erken vakitlerinde her şeyi mükemmel yaptığından dolayı Rabbinde ibadet et.

(Mümin 40/56)

إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتِيهِمْ إِنْ فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ مَا هُمْ
بِالْغِيَةِ فَاسْتَغِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

Ellerinde bir delil olmadan Allah'ın âyetleri hakkında tartışmaya girenlerin içlerinde, asla tatmin edemeyecekleri kibirten başka bir şey yoktur. Sen Allah'a sığın! O her şeyi dinleyen ve görendir.

(Araf 7/129)

قَالُوا أُودِينَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَى رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ
وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ

Dediler ki: “Sen gelmeden de, geldikten sonra da ezilen hep biz olduk.” Musa: “Belki de Rabbiniz düşmanınızı helak edecek ve sizi onların yerine yerleştirecektir. Sonra da sizin ne yapacağınıza bakacaktır” dedi.

(Yunus 10/13)

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا
كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ

Sizden önce nice nesilleri zulmetmeleri nedeniyle helak ettik. Elçiler, onlara apaçık belgelerle gelmişlerdi ama onlar inanıp güvenmediler. Biz suçlular topluluğunu işte böyle cezalandırırız.

(Yunus 10/14)

ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ

Sonra bu topraklarda sizi onların yerine geçirdik ki, sizin nasıl davranacağınıza bakalım.

(Araf 7/130)

وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقْصٍ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ

Doğrusu, Firavun hanedanını yıllar yılı kuraklık ve kıtlıkla yakaladık. Belki düşünüp hatırlarlar.

(Araf 7/131)

فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَلَّا إِنَّمَا طَائِرُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

İşleri iyi gidince: “Biz bunu hak ettik” derler, sıkıntı bastırdı mı onu da Musa’nın ve beraberindekilerin uğursuzluğuna bağlarlardı. Bakın, onlar için asıl uğursuzluk Allah katında olandır. Ama onların çoğu bilmez.

(Nisa 4/78)

أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَدْرِكَكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُشَيَّدَةٍ وَإِنْ تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِكَ قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ فَمَالِ هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا

Nerede olursanız olun, isterseniz sağlam kaleler içinde olun, ölüm sizi yakalayacaktır. Onlara bir iyilik gelse: "Bu, Allah katındandır!" derler. Başlarına bir kötülük gelince de: "Bu senin yüzünden!" derler. De ki: "Hepsi Allah katındandır." Bu topluluğa ne oluyor ki neredeyse hiçbir sözü anlamıyorlar?

(Nisa 4/79)

مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا

Sana ne iyilik gelse Allah'tandır, ne kötülük gelse senden kaynaklanır. Seni insanlara elçi gönderdik, şahit olarak Allah yeter.

(Neml 27/47)

قَالُوا اطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَعَكَ قَالَ طَائِرُكُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ

“Sen ve beraberindekiler yüzünden uğursuzluğa uğradık” dediler. Sâlih dedi ki: “Uğradığınız uğursuzluk, Allah katındandır. Aksine siz, imtihandan edilen bir toplumsunuz.”

(Kasas 28/78)

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا وَلَا يُسْأَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ

Dedi ki: “Bu bana, bende bir ilimden dolayı verildi” Karun bilmiyor muydu ki, Allah ondan önce nice nesilleri helak etti; hem de onlar daha güçlü ve daha kalabalıktilar. Suçlulara suçlarını sormaya gerek yoktur.

(Araf 7/132)

وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِنَسْحَرَنَّ بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ

Dediler ki: “Bizi büyülemek için hangi âyeti/ mucizeyi getirirsen getir, sana inanıp güvenecek değiliz.”

(Bakara 2/55)

وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَى لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى نَرَى اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ وَأَنْتُمْ
تَنْظُرُونَ

Bir gün: “Bak Musa! Allah’ı apaçık görene kadar sana inanıp güvenmeyeceğiz” demiştiniz. Bunun üzerine, o korkunç ses sizi sarsmıştı da bakakalmıştınız.

(Hicr 15/13)

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ

Bunlar ona inanıp güvenmezler; oysa öncekilere uygulanan kanun daha önce geçmişti.

(Hicr 15/14)

وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ

Üzerlerine gökten bir kapı açsak, onlar da oradan yukarı çıksalar,

(Hicr 15/15)

لَقَالُوا إِنَّمَا سُكِّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ

yine de derler ki: “Sadece gözlerimiz boyandı; aslında biz büyülenmiş bir topluluğuz.”

(Araf 7/133)

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالدَّمَ آيَاتٍ مُفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا
وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ

Bunun üzerine, onlara, su baskını, çekirge, kımıl ve kurbağa salgını ve kanı, her biri ayrı ayrı birer âyet/ mucize olarak gönderdik. Yine de büyüklük tasladılar ve suçlu bir topluluk haline geldiler.

(Zuhruf 43/48)

وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا وَأَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

Gösterdiğimiz her bir âyet diğerlerinden büyüktü. Belki dönerler diye onları azapla yakaladık.

(Araf 7/134)

وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَا مُوسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا
الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَءِيلَ

Üzerlerine her pislik inişinde: “Ey Musa! Sana verdiği söz sebebiyle bizim için Rabbine yalvar, bunu üzerimizden bir kaldırsın elbette sana inanıp güveneceğiz ve elbette İsrailoğullarını seninle birlikte göndereceğiz” dediler.

(Araf 7/135)

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِلَى آجَلٍ هُمْ بِالْغُوهِ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ

Ne zaman pisliği üzerlerinden bir süre için kaldırsak, anında sözlerinden dönüyorlardı.

(Enfal 8/55)

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

Allah katında canlıların en kötüsü inkâr edenlerdir. Çünkü onlar, inanıp güvenmezler.

(Enfal 8/56)

الَّذِينَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ

Kendileriyle yaptığın antlaşmadan sonra, her defasında sorumsuzca antlaşmalarını bozarlar.

(Zuhruf 43/49)

وَقَالُوا يَا أَيُّهَ السَّاحِرِ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ إِنَّا لَمُهْتَدُونَ

Dediler ki: “Ey büyücü! Madem sana sözü var, bizim için Rabbine yalvar, biz gerçekten doğru yolu bulacağız.”

(Zuhruf 43/50)

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ

Azaplarını giderince, derhal sözlerinden caydılar.

(Araf 7/136)

فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ

Bunun üzerine onlardan intikamımızı aldık ve hepsini denizde boğduk. Çünkü âyetlerimizi yalanladılar ve onlardan habersiz gibi davrandılar.

(Ta Ha 20/77)

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاضْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَافُ
دَرْكًا وَلَا تَخْشَى

Gerçek şu ki Musa’ya vahyettik: “Kullarımızla birlikte geceleyin yola çık. Onlara denizde kuru bir yol aç. Yetişmelerinden korkma ve endişelenme.

(Ta Ha 20/78)

فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ فَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ

Derken Firavun, ordularıyla birlikte onların peşine düştü. Sonra deniz onları iyice içine gömdü.

(Araf 7/137)

وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَعَارِبَهَا الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا
وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ بِمَا صَبَرُوا وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ
فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ

Bereketlerle doldurduğumuz o toprakların doğusunu ve batısını da ezmeye çalıştıkları halka miras bıraktık. Sabretmeleri sebebiyle Rabbinin İsrailoğulları hakkındaki kelimesi tamamlanmış oldu. Firavun'un ve halkının yaptıkları işleri ve yükselttikleri bütün değerleri de yerle bir ettik.

(Ta Ha 20/79)

وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَا هَدَىٰ

Firavun halkını saptırmış, doğru yolu göstermemişti.

(Bakara 2/40)

يَا بَنِي إِسْرَءِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ
وَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ

Ey İsrailoğulları! Size verdiğim nimetleri hatırlayın. Bana verdiğiniz sözü yerine getirin ki, Ben de size verdiğim sözü yerine getireyim. Yalnız Benden korkun!

(Araf 7/138)

وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَىٰ قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَىٰ أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يَا
مُوسَىٰ اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ

İsrailoğullarını denizden geçirdik. Derken putlara tapan bir topluluğa rastladılar ve dediler ki: “Musa! Onların ilâhları gibi bir ilâh da bize yapsana!” Dedi ki: “Siz gerçekten cahil bir topluluksunuz.

(İbrahim 14/8)

وَقَالَ مُوسَىٰ إِنَّ تَكْفُرًا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا فَإِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ

Musa dedi ki: “Siz ve yeryüzünde kim varsa inkâr etse, yine de Allah'ın kimseye ihtiyacı yoktur, ne yaparsa mükemmel yapar.”

(İsra 17/2)

وَآتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ إِلَّا تَتَّخِذُوا مِنْ دُونِي وَكِيلًا

Musa'ya kitabı verdik ve onu İsrailoğullarına rehber kıldık. Ey İsrailoğulları! Bu, benimle kendi aranızda bir vekil koymayasınız, diyerdir.

(Araf 7/139)

إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَّبَرُّ مَا هُمْ فِيهِ وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

Kesinlikle bunlar tutarsızlıklar içindedirler; yapmakta oldukları şeyler de uydurmadır.”

(Araf 7/140)

قَالَ أَغَيَّرَ اللَّهُ أَبْغِيكُمْ إِلَهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ

Dedi ki: “Size Allah’tan başka bir ilâh mı ararım? Hâlbuki o sizi herkesten üstün kılmıştır.”

(Maide 5/20)

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ
مُلُوكًا وَأَنْتُمْ كَمَا تُلْهُونَ مَا لَمْ يَأْتِ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ

Bir gün Musa halkına dedi ki: “Ey halkım, Allah’ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın; hani içinizden nebîler çıkarmış ve sizi yöneticiler yapmıştı. Bu âlemde kimseye vermediğini size vermişti.

(İsra 17/70)

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ
عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا

Âdemoğullarını çok değerli kıldık; onları karada ve denizde taşıdık; onlara temiz rızıklar verdik. Onları, yarattıklarımızın birçoğundan üstün kıldık.

(Secde 32/23)

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِبَنِي إِسْرَءِيلَ

Kuşkusuz biz Musa’ya kitap vermiştik. Hiç şüphen olmasın ki, sen de öyle bir kitaba kavuşacaksın. Onu İsrailoğulları için bir rehber yapmıştık.

(Secde 32/24)

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ

Âyetlerimize kesin olarak inanıp sabrettikleri zaman, onların içlerinden emrimizle yol gösteren önderler yapmıştık.

(Araf 7/141)

وَإِذْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يَقْتُلُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ
نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ

Hani, sizi Firavun hanedanından kurtarmıştık. Onlar size en ağır cezayı vermeye çalışıyorlardı. Oğullarınızı öldürüyor, kadınlarınızı sağ bırakıyorlardı. İşte bunda, Rabbinizden, sizi yıpratran dehşetli bir imtihan vardı.

(Araf 7/142)

وَوَعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتَمَمْنَاهَا بِعَشْرِ فِتْنَمٍ مِيقَاتٍ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ

Musa ile otuz geceliğine sözleşmiştik; buna on gece daha kattık. Böylece Rabbinin belirlediği vakit kırk geceyi buldu. Musa kardeşi Harun’a dedi ki: “Halkım içinde benim halifem ol, yerime geç. Doğal düzeni koru, doğal düzeni bozanların yoluna uyma.”

(Araf 7/143)

وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ تَرَانِي وَلَكِنْ أَنْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَانِي فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ

Musa belirlenen yere gelip de, Rabbi onunla konuşunca dedi ki: “Rabbim! Bana kendini göster de Sana bakayım.” Rabbi dedi ki: “Beni göremezsin, ama şu dağa bak; eğer yerinde kalabilirse daha sonra beni görürsün.” Rabbi dağa görünür görünmez orasını dümdüz etti. Musa düşüp bayıldı. Kendine gelince dedi ki: “Sen her türlü eksiklikten uzaksın, ben tevbe ederek sana yöneldim. Ben müminlerin öncüsüyüm.”

(Enam 6/103)

لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ

Gözler O’nu idrak edemez ama O, gözleri idrak eder. O, en ince ayrıntısına kadar her şeyden haberdardır.

(Şûrâ 42/51)

وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَائِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ

Allah bir insanla, vahiy veya perde arkasından yahut bir elçi gönderip istediklerini ona vahiyetmesi dışında bir yolla konuşmaz. Çünkü O, daima en yücedir, en doğru hükmü verir.

(Araf 7/144)

قَالَ يَا مُوسَى إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَاتِي وَبِكَلَامِي فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ

Allah dedi ki: “Musa! Sana elçilik görevi vererek ve seninle konuşarak seni insanlar üzerine seçtim. O halde, sana verdiğimi al ve şükredenlerden ol!”

(Araf 7/145)

وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَاحِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا سَأُرِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ

Levhalara, onun için her türlü öğüdü ve her şeyin ayrıntılı açıklamasını yazdık. Dedik ki: “Bunlara sıkı sarıl; halkına emret, onlar da en güzel şekilde sarılsınlar. Sınırı aşanların yurdunu yakında size göstereceğim.”

(Enam 6/154)

ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً
لَّعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ

Zaten Musa'ya kitabı; en güzeli tamamlamak üzere her şeyi açıklasın, bir rehber ve bir rahmet olsun diye vermiştik. Belki, Rableriyle karşılaşacaklarına inanıp güvenirler.

(İsra 17/2)

وَآتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ إِلَّا تَتَّخِذُوا مِنْ دُونِي وَكِيلًا

Musa'ya kitabı verdik ve onu İsrailoğullarına rehber kıldık. Ey İsrailoğulları! Bu, benimle kendi aranızda bir vekil koymayasınız, diyerdir.

(Araf 7/146)

سَاصْرِفْ عَنْ آيَاتِي الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا
يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ
سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ

Yeryüzünde haksız yere büyüklenenleri âyetlerimden çevireceğim. Onlar, hangi âyeti görseler inanıp güvenmezler. Olgunluk yolunu görseler o yola girmezler ama azgınlık yolunu görürlerse o yola girerler. Bunun sebebi âyetlerimizi yalanlamaları ve onlardan habersiz gibi davranmalarındır.

(Enam 6/39)

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمُّ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ مَنْ يَشَأِ اللَّهُ يُضِلَّهُ وَمَنْ يَشَأِ يُجْعَلْهُ عَلَى
صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

Âyetlerimizi yalanlayanlar, karanlıklar içinde kalan sağır ve dilsizler gibidirler. Allah isteyeni saptığı yolda bırakır, isteyeni de doğru yola iletir.

(Araf 7/147)

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

Âyetlerimizi ve ahiretteki karşılaşmayı yalanlayanların yaptıkları boşa çıkar. Onlara yaptıklarından başkasıyla mı karşılık verilir?"

(Kehf 18/103)

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا

De ki: Yaptıkları yüzünden en çok kaybedenleri size haber verelim mi?

(Kehf 18/104)

الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا

Onlar, güzel bir iş yaptıklarını sanıyorken, dünya hayatındaki çalışmaları hedefinden sapanlardır.

(Kehf 18/105)

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَزْنًا

Onlar, Rablerinin âyetlerini ve O'nunla karşılaşmayı inkâr edenlerdir. Bu yüzden yaptıkları boşa gitmiştir. Artık kıyamet günü onlar için tartı kurmayız.

(Kehf 18/106)

ذَٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ جَهَنَّمَ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُؤًا

Böyledir! İnkâr edenlerin cezaları cehennemdir. Onlar, âyetlerimi ve elçilerimi alaya almışlardır.

(Casiye 45/21)

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ

Yoksa kötülükler yapanlar, kendilerini, ıslah eden iyi işler yapanlarla bir tutacağımızı mı sanıyorlar? Hayatları ve ölümleri eşit mi olacak? Ne kötü hüküm veriyorlar!

(Araf 7/148)

وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ خُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ

Musa'nın halkı, ondan sonra süs eşyalarından boğa gibi böğüren bir buzağı yaptılar. Onun kendileriyle konuşmadığını ve onlara yol göstermediğini görmüyorlar mıydı? Onu ilâh edindiler ve zâlim oldular.

(Bakara 2/93)

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاسْمَعُوا قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ بِئْسَمَا يَأْمُرُكُمْ بِهِ إِيمَانُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

Bir gün Tur'u üstünüze kaldırarak sizden kesin söz almış: "Size verdiğimiz sıkı tutun ve dinleyin!" demiştik. Siz de: "Dinledik ve sıkı sarıldık/isyan ettik" demiştiniz. Oysa inkâr etmeniz sebebiyle buzağı tutkusu içinize işlemişti. De ki: "Kendinizi mümin sayıyorsanız, imânınız size ne kötü şey emrediyor!"

(Ta Ha 20/87)

قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلَكِنَا وَلَكِنَّا حُمَلَاءُ أَوْ زَارًا مِنْ زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذَٰلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ

Dediler ki: "Sana verdiğimiz sözden kendi isteğimizle dönmedik. Fakat bize o halktan kalan süs eşyaları yüklendi. Onları attık. Sâmiri de aynı şekilde attı."

(Ta Ha 20/88)

فَاخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ فَقَالُوا هَٰذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ مُوسَىٰ فَنَسِيَ

Sonra Samiri onlara böğürebilen bir buzağı heykeli çıkarmıştı. Bunun üzerine şöyle demişlerdi: "Bu sizin ilâhınızdır. Musa'nın da ilâhıdır ama o unuttu."

(Ta Ha 20/89)

أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا

Tek bir sözle olsun, kendilerine karşılık veremediğini görmüyorlar mıydı? Onlara ne bir zarar verebilirdi ne de bir fayda!

(Ta Ha 20/90)

وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ يَا قَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي

Üstelik Harun şöyle demişti: “Ey halkım! Siz bununla sadece imtihandan geçiriliyorsunuz. Şüphe yok ki sizin Rabbiniz Rahman’dır. Artık bana uyun ve emrime itaat edin.”

(Ta Ha 20/91)

قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتَّى يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَى

Onlar ise: “Musa dönüp gelene kadar ondan ayrılmayacağız” demişlerdi.

(Araf 7/149)

وَلَمَّا سَقِطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا قَالُوا لَئِنْ لَمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ

Akıllarını başlarına alınca gerçekten sapmış olduklarını gördüler ve dediler ki: “Rabbimiz eğer bize merhamet etmez ve bağışlamazsan, kesinlikle kaybedenlerden oluruz.”

(Bakara 2/54)

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجَلَ فَنُتُوبُوا إِلَى بَارِئِكُمْ فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ عِنْدَ بَارِئِكُمْ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

Musa halkına şöyle seslenmişti: “Ey halkım! Buzağıyı ilâh edinmekle kendinize zulmettiniz. Her birinizi farklı özelliklerde yaratana yönelip tevbe ederek egolarınızı öldürün. Her birinizi farklı özelliklerde yaratanın katında hayırlı olan budur.” Allah da tevbenizi kabul etmişti. Çünkü O, tevbeleri kabul edendir, merhameti boldur.

(Araf 7/150)

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَى إِلَى قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي مِنْ بَعْدِي أَعَجِلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ وَأَلْقَى الْأَلْوَاخَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ قَالَ ابْنُ أُمَّ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعُّوْنِي وَكَادُوا يَقْتُلُونَنِي فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءَ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

Musa, kızgın ve üzgün olarak halkına dönünce: “Benden sonra arkamdan ne kötü işler çevirdiniz; Rabbinizin emrini hemen terk ettiniz öyle mi?” demişti. Levhaları attı ve kardeşini saçından tutup kendine doğru çekti. Harun dedi ki: “Anamın oğlu! Bu topluluk beni zayıf düşürdü, neredeyse öldürüyorlardı. Düşmanları bana güldürme. Beni zalim toplulukla bir tutma.”

(Ta Ha 20/92)

قَالَ يَا هَرُونَ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا

Musa dedi ki: “Ey Harun! Bunların sapıtığını gördüğünde seni engelleyen neydi?

(Ta Ha 20/93)

أَلَّا تَتَّبِعَنِ أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي

Neden bana uymadın? Emrime karşı mı geldin?”

(Ta Ha 20/94)

قَالَ يَبْنَؤُمْ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي

Harun dedi ki: “Anamın oğlu! Saçımdan sakalımdan tutma. Ben senin ‘İsrailoğullarını böldün; sözümü dinlemedin’ demenden çekindim.”

(Araf 7/151)

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخِي وَادْخُلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

Musa dedi ki: “Rabbim! Beni bağışla, kardeşimi de. İkimizi de rahmetinin içine al. Sen merhametlilerin en merhametlisisin.”

(Maide 5/25)

قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَإِخِي فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ

Musa dedi ki: “Ey Rabbim! Benim gücüm sadece kendime ve kardeşime yeter. Artık bizimle o sınırı aşanlar topluluğunun arasını ayır.”

(Araf 7/152)

إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَذَلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ

Gerçek şu ki, buzağıyı ilâh edinenlere Rablerinin öfkesi ve dünya hayatında bir alçaklık vardır. İftiracıları işte böyle cezalandırırız.

(Araf 7/153)

وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَآمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

Kötü işler yapan, sonra tevbe eden, ondan sonra da Allah’a inanıp güvenenlere gelince; elbette Rabbin çok bağışlayandır, merhameti boldur.

(Araf 7/154)

وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَلْوَاحَ وَفِي نُسْخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ هُمْ
لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ

Öfkesi geçip sakinleşince, Musa levhaları aldı. Onların içinde, Rablerinden korkanlar için bir rehber ve bir rahmet vardı.

(Enam 6/154)

ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً
لَّعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ

Zaten Musa'ya kitabı; en güzeli tamamlamak üzere her şeyi açıklasın, bir rehber ve bir rahmet olsun diye vermiştik. Belki, Rableriyle karşılaşacaklarına inanıp güvenirler.

(Enam 6/155)

وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

Bu, indirdiğimiz bereketli bir kitaptır. O halde ona uyun ve kendinizi koruyun ki size rahmet edilsin.

(Araf 7/155)

وَاخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِّمِيقَاتِنَا فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ
أَهْلَكْتَهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِيَّايَ أَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ نُضِلُّ بِهَا مَنْ
تَشَاءُ وَتَهْدِي مَنْ تَشَاءُ أَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ

Musa, belirlediğimiz yere gelmek için halkından yetmiş adam seçti. Şiddetli bir yer sarsıntısı onları sarsınca dedi ki: “Rabbim! İsteseydin onları da beni de daha önce helak ederdin. Aramızdan akılsızca davrananların yaptıkları yüzünden bizi de helak edecek misin? Bu, senin imtihanından başka bir şey değildir. Böylece isteyen onunla yoldan sapar, isteyen de doğru yola girer. Bizim velimiz Sensin. Bizi bağışla, bize rahmet et. Sen bağışlayanların en hayırlısısın.”

(Araf 7/156)

وَكَتُبْنَا لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُدُّنَا إِلَيْكَ قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ
أَشَاءُ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَاكُنْهُمَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ
بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ

Bize dünyada da ahirette de iyi ve güzel şeyler yaz; biz Sana yöneldik.” Allah dedi ki: “İstediğim kişiyi azabıma uğratarım, rahmetim ise her şeyi kapsar. Rahmetimi, kendini koruyanlar, zekât verenler ve âyetlerimize inanıp güvenenler için ayıracağım.”

(Araf 7/157)

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ ۙ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

Onlar, ümmî nebî olan bu elçiye uyan kimselerdir. Onun özelliğini yanlarındaki Tevrat'ta ve İncil'de yazılı bulurlar. O elçi onlara, iyiliği emreder ve kötülükten meneder. Temiz şeyleri helâl, pis şeyleri haram kılar. Isr'larını ve üzerlerindeki zincirleri kaldırır. Kim ona inanıp güvenir, onu destekler, ona yardım eder ve onunla birlikte indirilen nura uyarsa, işte onlar kurtuluşa erecek olanlardır."

(Al-i İmran 3/81)

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّنَ لَمَا آتَيْتُكُم مِّنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُّصَدِّقٌ لِّمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ

Allah nebîlerden kesin söz aldığında: "Size kitap ve hikmet verdikten sonra, elinizde olanı doğrulayan bir elçi gelirse, kesinlikle ona inanacaksınız ve destek vereceksiniz. Bunu kabul ettiniz mi? Bu 'ısr'ı yüklediniz mi?" dedi. Onlar: "Kabul ettik." dediler. Allah: "Siz buna şahit olun, sizinle beraber ben de şahidim" dedi.

(Saf 61/6)

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَءِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُّصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيِّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدٌ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَٰذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ

Meryem oğlu İsa dedi ki: "Ey İsrailoğulları! Ben, Allah'ın elçisiyim; size, önümde bulunan Tevrat'ı doğrulamak ve benden sonra gelecek ve ismi Ahmed olan elçiye müjdelemek için geldim." O elçi, onlara açık belgelerle gelince: "Bu, apaçık bir büyüdür" dediler.

(Araf 7/158)

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

De ki: "Ey insanlar! Ben sizin hepinize Allah'ın gönderdiği elçiyim. Göklerde ve yerde bütün yetkiler O'nundur. O'ndan başka ilâh yoktur. Hayat veren ve öldüren O'dur. Siz Allah'a ve nebî olan ümmî elçisine inanıp güvenir. O elçi de Allah'a ve O'nun kelimelerine inanıp güvenir, ona uyun ki doğru yolu bulasınız.

(Enbiya 21/107)

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

Biz seni bütün insanlık için sadece bir rahmet olarak gönderdik.

(Sebe 34/28)

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

Biz seni bütün insanlığa, bir müjdecî ve bir uyarıcı olarak gönderdik ama insanların çoğu bilmez.

(Araf 7/159)

وَمِنْ قَوْمِ مُوسَى أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ

Musa'nın halkından, rehberî hakkı ile uyan ve onunla adaleti sağlayan bir ümmet vardır.

(Al-i İmran 3/104)

وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

İçinizde hayra davet eden, iyiliği emreden ve kötülükten meneden bir ümmet bulunsun. İşte onlar, kurtuluşa erecek olanlardır.

(Araf 7/181)

وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ

Yarattıklarımız içinde, rehberî hakkı ile uyan ve onunla adaleti sağlayan bir ümmet vardır.

(Araf 7/160)

وَقَطَّعْنَاهُمْ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى إِذِ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ أَنْ
اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَشْرَبَهُمْ
وَوَضَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنِّ وَالسَّلْوَى كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا
ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

Onları her biri ayrı bir ümmet olacak şekilde on iki sülaleye ayırmıştık. Halkı ondan su isteyince: “Âsânı şu taşa vur!” diye vahyettik; taştan on iki pınar fışkırdı. Herkes su içeceği yeri öğrendi. Üzerlerine bulutları gölgelik yaptık. Onlara kudret helvası ile bıldırcın indirdik. “Size verdiğimiz rızıkların temizlerinden yiye” dedik. Onlar bize zulmetmediler, aksine kendilerine zulmediyorlardı.

(Bakara 2/60)

وَإِذِ اسْتَسْقَى مُوسَى لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ
عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَشْرَبَهُمْ كُلُوا وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ

Bir gün Musa, halkı için su istedi. “Âsânı şu taşa vur!” dedik, oradan on iki pınar fışkırdı. Herkes su içeceği yeri öğrendi. Allah'ın verdiği rızıktan yiye, için ama ortalığı birbirine katıp doğal düzeni bozmayın!

(Maide 5/12)

وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمْ مَوَهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ

Gerçek şu ki, Allah, içlerinden on iki temsilci çıkararak İsrailoğullarından söz almış ve demişti ki: “Şüphesiz Ben sizinle beraberim. Eğer namazı düzgün ve sürekli kılar, zekâtı verir, elçilerime inanıp güvenir, onların değerini bilir, Allah’a güzel bir borç verirsiniz; kötülüklerinizi örter, sizi altlarından ırmaklar akan cennetlere sokarım. Bundan böyle kim inkâr ederse, düzgün yoldan sapmış olur.”

(Araf 7/161)

وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَاتِكُمْ سَتَرِذُ الْمُحْسِنِينَ

Bir gün onlara şöyle denmişti: “Bu şehre yerleşin. İstedığınız yerden yiyein. “Hatalıyız!” deyin ve kapısından secde ederek girin ki, hatalarınızı bağışlayalım. Güzel davrananlara ikramımız artacaktır.”

(Maide 5/21)

يَا قَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَى أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ

Ey Halkım! Allah'ın size yazdığı şu tertemiz yere girin; arkanıza dönmeyin, yoksa kaybedenlere dönüşürsünüz.”

(Araf 7/168)

وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا مِنْهُمْ الصَّالِحُونَ وَمِنْهُمْ دُونَ ذَلِكَ وَبَلَوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

Onları yeryüzünde her biri ayrı bir boy olacak şekilde böldük. İçlerinde sâlihler olduğu gibi bundan başkaları da var. Onları hem iyiliklerle hem de sıkıntılarla imtihan ettik, belki dönerler.

(Araf 7/162)

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ

İçlerinden zulmedenler, sözü kendilerine söylenenden başkasıyla değiştirdiler. Zulmetmelerine karşılık biz de onların üzerine gökten bir pislik gönderdik.

(Maide 5/22)

قَالُوا يَا مُوسَى إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَنَنْدْخُلُهَا حَتَّى يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ

Dediler ki: “Bak Musa! Orada çok zorba bir halk var. Onlar oradan çıkmadıkça biz asla girmeyeceğiz. Ne zaman oradan çıkarlarsa, ancak o zaman gireriz.”

(Maide 5/23)

قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ غَالِبُونَ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

O korkanlardan Allah'ın nimet verdiği iki kişi dedi ki: "Onlara şu kapıdan hücum edin; oradan giderseniz galip gelirsiniz. Eğer müminseniz, yalnız Allah'a dayanın."

(Maide 5/24)

قَالُوا يَا مُوسَى إِنَّا لَنُذْخِلُهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَادْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ

Dediler ki: "Bak Musa! Onlar orada olduğu müddetçe biz asla oraya girmeyiz. Sen ve Rabbin gidin, savaşın. Biz burada oturuyoruz."

(Maide 5/26)

قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتَيَهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ

Allah dedi ki: "Artık orası kırk yıl onlara haram kılınmıştır. Oturdıkları yerde şaşkın şaşkın dönüp dolaşınsınlar. Sakın o sınırı aşanlar topluluğuna üzülme."

(Araf 7/163)

وَسُئِلُهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

Onlara deniz kıyısındaki şehri sor; hani cumartesi yasağını çiğniyorlardı. Cumartesi günleri balıklar sürülerle geliyor, diğer günlerde gelmiyorlardı. Sınırı aştıkları için, böylece onları yıpratıcı bir imtihandan geçiriyorduk.

(Nahl 16/124)

إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

Cumartesi yasağı, sadece o konuda anlaşmazlığa düşenlere konu. Senin Rabbin, kıyamet günü, anlaşmazlığa düştükleri konuda aralarında hüküm verecektir.

(Araf 7/164)

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعْذِرَةً إِلَى رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

Hani, içlerinden bir ümmete: "Allah'ın helak edeceği ya da ağır azaba uğratacağı bir topluluğa ne diye öğüt veriyorsunuz?" dediğinde: "Rabbimize karşı bir mazeret olsun. Belki kendilerini korurlar" demişlerdi.

(Nisa 4/63)

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا

Onlar var ya onlar! Onların kalplerinde olanı Allah bilir. Onlara aldırma, öğüt ver. Onların içlerine işleyecek etkili sözler söyle.

(Nisa 4/64)

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا

Biz hangi elçiği gönderdiysek, Allah'ın izniyle kendisine itaat edilsin diye gönderdik. Onlar, gerçekten kendilerine zulmettiklerinde sana gelseler ve Allah'tan bağışlanma dileselerdi, sen de onların bağışlanması için dua etseydin, Allah'ı tevbeleri kabul eden ve merhamet eden olarak bulacaklardı.

(Araf 7/165)

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنْجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

Ne zaman kendilerine hatırlatılanları unuttular biz de kötülükten menedenleri kurtardık. Zulmedenleri de sınırı aşmalarına karşılık çetin bir azaba çarptırdık.

(Nisa 4/47)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ آمِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَطْمِسَ وُجُوهَ فَنَرُدَّهَا عَلَىٰ أَدْبَارِهَا أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ السَّبْتِ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا

Ey kendilerine kitap verilenler! Yanınızda olanı doğrulayıcı olarak indirdiğimize inanıp güvenin, yoksa itibarınızı yok eder, sizi yüzünüze bakılmaz hale getiririz veya cumartesi yasağını çiğneyen ahaliyi dışladığımız gibi sizi de dışlarız. Allah'ın emri daima yerine gelir.

(Enbiya 21/9)

ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ

Sonunda elçilere verdiğimiz sözü tuttuk; onları ve istediğimiz kişileri kurtardık. Aşırılık edenleri de helak ettik.

(Araf 7/166)

فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ

Menedildiklerinden vazgeçmeyince onlara: “Aşağılık maymunlar olun!” dedik.

(Bakara 2/65)

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ

İçinizden cumartesi yasağını çiğneyenleri elbette bilirsiniz. Onlara: “Aşağılık maymunlar gibi olun!” demiştik.

(Bakara 2/66)

فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ

Bunu, o gün görenlere ve arkadan gelenlere bir ders, kendilerini koruyanlara bir öğüt olsun diye yapmıştık.

(Araf 7/167)

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لِيُبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ

O zaman Rabbin, kıyamet gününe kadar, onlara en kötü azabı tattıranları, üzerlerine salacağını ilan etti. Doğrusu Rabbin suçun cezasını çabuk verir. Hâlbuki O çok bağışlayandır, merhameti boldur.

(İsra 17/4)

وَقَضَيْنَا إِلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوقًا كَبِيرًا

İsrailoğullarına kitaplarında kararımızı bildirdik: “Yeryüzünde mutlaka iki kere fesat çıkaracak ve kibirleneceksiniz.”

(İsra 17/5)

فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَّنَا أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا

Birincisinin şartları yerine geldiğinde savaş gücü yüksek kullarımızı üzerinize saldık, evlerinizin içine kadar girdiler. Bu yerine gelmiş bir vaattir.

(İsra 17/6)

ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا

Sonra sizi bir kere daha üstünlüğe geri döndüreceğiz, mallar ve oğullarla sizi destekleyeceğiz, askeri gücünüzü çoğaltacağız;

(İsra 17/7)

إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسُؤُوا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا تَتْبِيرًا

-İyi davranırsanız, iyiliği kendiniz için yapmış olursunuz, kötü davranırsanız kötülük de öyle- Diğer tehdidin zamanı gelince yüzünüzü kara çıkarmaları, o mescide ilk girenler gibi girmeleri ve ele geçirdikleri her şeyi yakıp yıkmaları için.

(İsra 17/8)

عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمۢ وَإِنْ عُثِرْتُمْ عُذْنَا وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا

Umulur ki, Rabbiniz size yine merhamet eder. Siz dönerseniz biz de döneriz. Biz cehennemi kâfirler için tıklılp kalma yeri yaptık.

(İsra 17/9)

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا

Doğrusu bu Kuran, en sağlam yolu gösterir. İslah eden iyi işler yapan müminlere büyük bir ödülü müjdeler.

(Araf 7/168)

وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا مِنْهُمْ الصَّالِحُونَ وَمِنْهُمْ دُونَ ذَلِكَ وَبَلَوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

Onları yeryüzünde her biri ayrı bir boy olacak şekilde böldük. İçlerinde sâlihler olduğu gibi bundan başkaları da var. Onları hem iyiliklerle hem de sıkıntılarla imtihan ettik, belki dönerler.

(Maide 5/12)

وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمْهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ

Gerçek şu ki, Allah, içlerinden on iki temsilci çıkararak İsrailoğullarından söz almış ve demişti ki: “Şüphesiz Ben sizinle beraberim. Eğer namazı düzgün ve sürekli kılar, zekâtı verir, elçilerime inanıp güvenir, onların değerini bilir, Allah’a güzel bir borç verirsiniz; kötülüklerinizi örter, sizi altlarından ırmaklar akan cennetlere sokarım. Bundan böyle kim inkâr ederse, düzgün yoldan sapmış olur.”

(Araf 7/160)

وَقَطَّعْنَاهُمْ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى إِذِ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ أَنْ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَشْرَبَهُمْ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوَى كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

Onları her biri ayrı bir ümmet olacak şekilde on iki sülaleye ayırmıştık. Halkı ondan su isteyince: “Âsânı şu taşla vur!” diye vahyettik; taştan on iki pınar fışkırdı. Herkes su içeceği yeri öğrendi. Üzerlerine bulutları gölgelik yaptık. Onlara kudret helvası ile bıldırcın indirdik. “Size verdiğimiz rızıkların temizlerinden yiye” dedik. Onlar bize zulmetmediler, aksine kendilerine zulmediyorlardı.

(Araf 7/169)

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَى وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِثْلُهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَالذَّارُ الْأَخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

Onlardan sonra yerlerine geçenler o kitaba mirasçı oldular. Şu en düşük olanın geçici menfaatine yapışır, “Allah bizi bağışlayacaktır” derlerdi. Onlara ona benzer bir menfaat daha gelse onu da alırlardı. Allah’a karşı yalnızca gerçeği söyleyeceklerine dair o kitapta onlardan bir söz alınmamış mıydı? Üstelik onda olan bilgiye de sahiplerdi. Kendilerini koruyanlar için hayırlı olan ahiret yurdudur. Hâlâ aklınızı kullanmayacak mısınız?

(Maide 5/46)

وَقَفَّيْنَا عَلَى آثَارِهِمْ بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ

Arkalarından, onların izini takip eden ve öündeki Tevrat’ı doğrulayan Meryem oğlu İsa’yı gönderdik. İsa’ya da içinde doğru yol rehberi ve bir nur bulunan, öündeki Tevrat’ı doğrulayan, kendilerini koruyanlar için bir rehber ve bir öğüt olan İncil’i verdik.

(Maide 5/47)

وَلِيَحْكُمَ أَهْلَ الْإِنْجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

İncil’i bilenler, Allah’ın onda indirdiği ile hüküm versinler. Kim Allah’ın indirdiğiyle hüküm vermezse, işte onlar sınırı aşanlardır.

(Meryem 19/59)

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ غِيًّا

Onların arkasından gelenler, arzularına uyarak namazı zayı ettiler. Onlar, yakında azgınlıklarıyla yüzleşeceklerdir.

(Meryem 19/60)

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا

Ancak; kim tevbe eder, îmân eder ve ıslah eden iyi işler yaparsa, onlar cennete girecekler ve hiçbir haksızlığa uğramayacaklardır.

(Araf 7/170)

وَالَّذِينَ يُمْسِكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ

Kitaba sımsıkı sarılıp namazı düzgün ve sürekli kılanlara gelince; biz iyilikle düzeltmeye çalışanların ödülünü asla zayı etmeyiz.

(Nisa 4/175)

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

Allah, inanıp güvenen ve o nura sıkı sarılanları, rahmeti ve lütfu ile kuşatacak ve onları kendine götüren doğru yola iletecektir.

(Kehf 18/30)

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا

İnanıp güvenen ve ıslah eden iyi işler yapanlar bilsinler ki, biz güzel davrananların ödülünü zayi etmeyiz.

(Araf 7/171)

وَإِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَادْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

Bir gün o dağı adeta bir gölgelik gibi üzerlerine kaldırdık; başlarına düşeceğini sandılar. “Size verdiğimiz sıkı tutun. İçindekileri hatırlayın ki kendinizi koruyabilesiniz” dedik.

(Bakara 2/63)

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَادْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

Bir gün Tûr’u üstünüze kaldırarak sizden kesin söz almıştık: “Size verdiğimiz sıkı tutun, onda olanı hatırlayın ki kendinizi koruyabilesiniz!” demiştik.

(Bakara 2/64)

ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ

Sonra bunun ardından yüz çevirmiştiniz. Eğer üzerinizde Allah’ın lütfu ve rahmeti olmasaydı, kaybedenlerden olurdunuz.

(Bakara 2/93)

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاسْمِعُوا قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ بِسْمَايَأْمُرُكُمْ بِهِ إِيْمَانُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

Bir gün Tur’u üstünüze kaldırarak sizden kesin söz almış: “Size verdiğimiz sıkı tutun ve dinleyin!” demiştik. Siz de: “Dinledik ve sıkı sarıldık/isyan ettik” demiştiniz. Oysa inkâr etmeniz sebebiyle buzağı tutkusu içinize işlemişti. De ki: “Kendinizi mümin sayıyorsanız, îmânınız size ne kötü şey emrediyor!”

(Araf 7/145)

وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَاحِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا سَأُرِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ

Levhalara, onun için her türlü öğüdü ve her şeyin ayrıntılı açıklamasını yazdık. Dedik ki: “Bunlara sıkı sarıl; halkına emret, onlar da en güzel şekilde sarılsınlar. Sınırı aşanların yurdunu yakında size göstereceğim.”

(Araf 7/172)

وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ

Rabbin, Âdemoğullarının arkalarından soylarını aldığı zaman, onları kendilerine karşı şahit tutarak: “Ben sizin Rabbiniz değil miyim?” Onlar da: “Evet! Biz buna şahidiz” dediler. Yoksa kıyamet günü: “Doğrusu biz bundan habersizdik” derdiniz.

(Araf 7/173)

أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ

Yahut: “Önceden ortak koşanlar atalarımızdı. Biz ise onlardan sonra gelen bir kuşaktık. Boş işlere dalanların yaptıklarından ötürü bizi helak mi edeceksin?” derdiniz.

(Enam 6/155)

وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

Bu, indirdiğimiz bereketli bir kitaptır. O halde ona uyun ve kendinizi koruyun ki size rahmet edilsin.

(Enam 6/156)

أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أُنْزِلَ الْكِتَابُ عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا وَإِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ

Aksi takdirde: "Kitap sadece bizden önceki iki topluma indirildi. Biz onların okuduklarından habersiz kaldık" derdiniz.

(Enam 6/157)

أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَى مِنْهُمْ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ آيَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَنَجْزِي الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنْ آيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ

Ya da şöyle diyebilirdiniz: “Eğer o kitap bize indirilmiş olsaydı, biz onlardan daha doğru yolda olurduk.” İşte size Rabbinizden açık bir belge, bir rehber ve bir rahmet geldi. Bundan sonra Allah'ın âyetlerini yalanlayan ve onlardan yüz çevirenden daha zâlim kim olabilir? Âyetlerimizden yüz çevirenleri, yüz çevirmelerine karşılık azabın kötüsü ile cezalandıracağız.

(Araf 7/174)

وَكَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

İşte âyetleri böyle açık açık anlatırız. Belki dönerler.

(Araf 7/175)

وَإِثْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأُ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْعَاوِينَ

Kendisine âyetlerimizi verdiğimiz kişinin haberini onlara bağlantılarıyla oku; âyetlerden sıyrılıp uzaklaştı da şeytan onu peşine taktı, sonunda azgınlardan oldu.

(Zuhruf 43/36)

وَمَنْ يَعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقَيِّضْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ

Kim Rahman'ı hatırlamaktan yüz çevirirse, başına bir şeytan sararız; o, onunla beraber olur.

(Zuhruf 43/37)

وَأَنَّهُمْ لَيَصْدُوْنَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُوْنَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ

Şeytanlar onları sapıtırırlar ama onlar doğru yolda olduklarını sanırlar.

(Araf 7/176)

وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلَ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَتْرُكْهُ يَلْهَثْ ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ

İsteseydik, o âyetlerle onu yüceltirdik. Ama o, yere çakılıp kaldı ve arzularına uydu. O, susuz kalmış köpek gibidir; üzerine varsan dilini çıkarıp solur, bırakıp gitsen yine dilini çıkarıp solur. İşte âyetlerimizi yalanlayan o toplulukların örneği budur. Bu olayı anlat, belki düşünürler.

(Araf 7/177)

سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنفُسُهُمْ كَانُوا بِظُلْمٍ

Âyetlerimizi yalanlayan ve kendilerine zulmeden topluluklar ne kötü örnektir!

(Araf 7/178)

مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِيَّ وَمَنْ يُضِلِلْ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

Allah kime rehberlik ederse, doğru yolu bulan odur; kimi saptığı yolda bırakırsa, kaybedenler işte onlardır.

(İsra 17/97)

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَلَىٰ وَجُوهِهِمْ عُمِيًّا وَابْكُمَا وَصَمَّاءَ مَاؤِيَهُمْ جَهَنَّمَ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا

Allah kime rehberlik ederse, o doğru yoldadır. Kimi de saptığı yolda bırakırsa artık onun Allah ile arasına girecek evliya/dostlar bulamazsın. Onları kıyamet günü yüzükoyun halde kör, dilsiz ve sağırlar olarak bir araya toplarsın. Yerleşecekleri yer cehennemdir; ne zaman ateşi azalsa alevini arttırırsın.

(Mümin 40/33)

يَوْمَ تُولَوْنَ مُدْبِرِينَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ

Arkanıızı dönerek kaçacağınız gün, sizi Allah'a karşı koruyacak kimse olmaz. Allah kimi saptığı yolda bırakırsa artık ona kimse rehberlik edemez.”

(Araf 7/179)

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَٰئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ

Gerçekten de üretip çoğalttığımız cinlerin ve insanların çoğu cehennemliktir. Onların kalpleri vardır ama gerçeği kavramazlar, gözleri vardır ama ileriye görmezler, kulakları vardır ama dinlemezler. Onlar büyükbaş ve küçükbaş hayvanlar gibidirler. Aksine onlar daha şaşkındırlar. İşte onlar ne halde olduklarından habersizdirler.

(Enbiya 21/98)

إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَارِدُونَ

Hem siz, hem de Allah ile aranızda koyarak kulluk ettikleriniz cehennem yakıtısınız, oraya gireceksiniz.

(Enbiya 21/99)

لَوْ كَانَ هُوَآلَاءِ إِلَهَةً مَا وَرَدُوهَا وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ

Onlar ilâh olsalardı oraya girmezlerdi. Hepsi orada, ölümsüz olacaklardır.

(Furkan 25/43)

أَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوًىءً أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا

Kendi arzusunu ilâh edineni gördün mü? Allah'a karşı ona sen mi vekil olacaksın?

(Furkan 25/44)

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا

Onların çoğunun söz dinlediğini veya aklını kullandığını mı sanıyorsun? Onlar büyükbaş ve küçükbaş hayvanlar gibidirler. Aksine, onlar daha şaşkındırlar.

(Enam 6/130)

يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ
يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ
كَانُوا كَافِرِينَ

Ey cinler ve insanlar! Sizden olan kimseler size elçi olarak gelmediler mi? Onlar size âyetlerimi anlatıyor ve bugün karşılaştığınız şeyler konusunda sizi uyarıyorlardı, değil mi?" Dediler ki: "Aleyhimize de olsa, biz buna şahidiz." Dünya hayatı onları aldatmıştı. Kesinlikle kâfir olduklarına, kendileri şahitlik ettiler.

(Araf 7/38)

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ
لَعَنَتْ أُخْتَهَا حَتَّى إِذَا ادَّارَكُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرَاهُمْ لِأُولِيهِمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا
فَاتِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٍ وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ

Allah: "Sizden önce gelmiş geçmiş insanlar ve cinlerle beraber şu ateşe girin!" diyecektir. Oraya giren her ümmet, kendi yoldaşını dışlayacak; hepsi orada toplanınca da sonrakiler öncekiler için: "Rabbimiz! Bizi işte bunlar saptırdılar, bunlara o ateşin azabını iki kat ver" diyecekler, Allah: "Hepinizinki iki kat ama bilmiyorsunuz" diyecektir.

(Araf 7/180)

وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ

En güzel isimler Allah'ındır. O'na, onlarla dua edin. Allah'ın isimleri konusunda hedef saptıranları bırakın. Onlar yaptıklarının cezasını bulacaklardır."

(İsra 17/110)

قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ
وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا

De ki: "İster Allah diye dua edin, ister Rahman diye dua edin, hangisiyle dua ederseniz edin, en güzel isimler O'nundur." Namazında sesini yükseltme, iyice de kısma; ikisinin arasında bir yol tut.

(İsra 17/111)

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ
الدَّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا

De ki: "Her yaptığını mükemmel yapmak Allah'a özeldir. Çocuk edinmemiştir. Yetkilerinde ortağı yoktur. Acziyetten dolayı edindiği bir velisi de yoktur. O'nun büyüklüğünü dile getir!"

(Meryem 19/65)

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا

O, göklerin, yerin ve ikisi arasındaki her şeyin Rabbidir. O halde O'na kulluk et ve O'na ibadet etmeye devam et! O'nun adını taşımaya layık başka birini biliyor musun?

(Ta Ha 20/8)

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى

Allah; O'ndan başka ilâh yoktur. En güzel isimler O'nundur.

(Mümin 40/65)

هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

O daima diridir. O'ndan başka ilâh yoktur. Dinine bir şey katmadan sadece O'na yalvarın. Her şeyi mükemmel yapmak bütün varlıkların Rabbi Allah'a özeldir.

(Haşr 59/24)

هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

O, Allah'tır; yaratandır. Yaratıklarını farklı farklı yaratan ve şekil verendir. En güzel isimler O'nundur. Göklerde ve yerde her şey, O'na ibadet eder. O daima en üstündür, en doğru hüküm verendir.

(Araf 7/181)

وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةً يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ

Yaratıklarımız içinde, rehber hakki ile uyan ve onunla adaleti sağlayan bir ümmet vardır.

(Al-i İmran 3/104)

وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

İçinizde hayra davet eden, iyiliği emreden ve kötülükten meneden bir ümmet bulunsun. İşte onlar, kurtuluşa erecek olanlardır.

(Al-i İmran 3/110)

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمُ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ

Siz, insanlar için ortaya çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz. Allah'a inanıp güvenerek, iyiliği emreder, kötülükten menedersiniz . Kitaplarında uzman olanlar da inanıp güvenseler onlar için hayırlı olur. İçlerinde müminler var ama onların çoğu sınırı aşmıştır.

(Araf 7/182)

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ

Âyetlerimizi yalanlayanları ise beklemedikleri yerden adım adım kötü sona yaklaştırırız.

(Maide 5/86)

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ

Âyetlerimizi inkâr edenler ve yalanlayanlar var ya, işte onlar kızgın ateş ahalisidir.

(Enam 6/49)

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

Âyetlerimizi yalanlayanlar, sınırı aşmalarına karşılık azaba uğrayacaklardır.

(Mülk 67/18)

وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ

Sizden öncekiler de yalanlamışlardı; inkâr etmek nasılmış?

(Kalem 68/44)

فَذَرْنِي وَمَنْ يُكْذِبْ بِهَذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ

Bana bırak artık bu sözü yalanlayanı! Onları bilmedikleri yerden adım adım kötü sona yaklaştırırız.

(Araf 7/183)

وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ

Onlara süre tanırım. Benim düzenim sağlamdır.

(Al-i İmran 3/178)

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّنا نُمْلِي لَهُمْ خَيْرٌ لَأَنفُسِهِمْ إِنَّمَا نُمْلِي لَهُمْ لِيَزْدَادُوا إِثْمًا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ

Kâfirler, onlara fırsat vermemizin kendileri için bir iyilik olduğunu sanmasınlar. Fırsatı, günahlarını artırınsınlar diye veriyoruz. Onların hak ettiği alçaltan bir azaptır.

(İbrahim 14/42)

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ

Sakin Allah'ı, zâlimlerin yaptıklarından habersiz sanma. Sadece, onları gözlerin dona kalacağı güne kadar erteliyor.

(Araf 7/184)

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ

Hiç düşünmezler mi, arkadaşları cinlerin etkisinde değildir. O, sadece açıkça uyarıcı biridir.

(Necm 53/2)

مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَى

Arkadaşınız sapıtmadı ve azmadı.

(Necm 53/3)

وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَى

O, kendi arzusundan konuşmuyor.

(Necm 53/4)

إِنَّ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ

Ona gelen, vahiyden başkası değildir.

(Tekvir 81/22)

وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ

Arkadaşınız cinlerin etkisinde değildir.

(Tekvir 81/23)

وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ

Kuşkusuz onu, apaçık ufukta görmüştür.

(Tekvir 81/24)

وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ

O, kendisine bildirilen gaybı kimseden saklamaz.

(Tekvir 81/25)

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ

O, taşlanan şeytanın sözü değildir.

(Tekvir 81/26)

فَإَيْنَ تَذْهَبُونَ

Öyleyse nereye gidiyorsunuz?

(Tekvir 81/27)

إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ

O, herkes için sadece bir hatırlatmadır.

(Sebe 34/46)

قُلْ إِنَّمَا أَعْطُكُمْ بِوَاحِدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مِثْلِي وَفِرَادَىٰ ثُمَّ تَتَفَكَّرُونَ مَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جِنَّةٍ
إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ

De ki: "Size sadece bir tek öğüdüm var: Allah için kalkın-ikişerli ya da teker teker- sonra iyice düşünün; arkadaşınız cinlerin etkisinde değildir. O sadece şiddetli bir azabın öncesinde sizi uyarmaktadır."

(Araf 7/185)

أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَىٰ أَنْ
يَكُونَ قَدْ أَفْتَرَبَ أَجْلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ

Göklerin ve yerin hâkimiyetine ya da Allah'ın yarattığı herhangi bir şeye bakmazlar mı? Belki de ecelleri iyice yaklaşmıştır. Artık ondan sonra hangi söze inanıp güvenecekler?

(Casiye 45/3)

إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّلْمُؤْمِنِينَ

Müminler için göklerde ve yerde mutlaka âyetler vardır.

(Casiye 45/4)

وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ مِنْ دَابَّةٍ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ

Sizin yaratılışınızda ve canlıların dağılımında, ikna olmak isteyen bir topluluk için âyetler vardır.

(Casiye 45/5)

وَإِخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيَّاحِ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

Gece ile gündüzün art arda gelişinde, Allah'ın gökten indirdiği rızık kaynağında, onunla ölümünün ardından toprağı diriltmesinde ve rüzgârların değişik yönlerden esmesinde aklını kullanan bir topluluk için âyetler vardır.

(Casiye 45/6)

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ اللَّهِ وَآيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ

Bunlar, sana bağlantılarıyla okuduğumuz, tümüyle gerçekleri içeren, Allah'ın âyetleridir. Allah'a ve âyetlerine inanıp güvenmedikten sonra artık hangi söze inanıp güvenecekler?

(Araf 7/186)

مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

Allah kimi saptığı yolda bırakırsa artık ona kimse rehberlik edemez. O, onları azgınlıkları içinde bocalar halde bırakır.

(Nisa 4/51)

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ أَهْدَى مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا

Allah'ın kitabından nasibi olanları görmedin mi? Putlara ve azgınlara güveniyorlar ve kâfirleri memnun etmek için: "Bunların yolu, inanıp güvenenlerin yolundan daha doğrudur" diyorlar.

(Nisa 4/52)

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا

Onlar, Allah'ın dışladığı kimselerdir. Allah kimi dışlarsa artık ona yardım edecek birini bulamazsın.

(Araf 7/187)

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسِيهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا إِلَّا هُوَ
ثَقُلْتُ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ إِلَّا بَغْتَةً يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا
عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

Sana o saatin ne zaman gelip çatacağını soruyorlar? De ki: “Onun bilgisi sadece Rabbimin katındadır. Vakti gelince onu açıklayacak olan O’dur. Ağırılığı göklerin ve yerin üstüne çökmüştür. Size gelişi aniden olacaktır.” Sanki haberin varmış gibi, tutup sana soruyorlar. De ki: “Onun bilgisi sadece Allah katındadır. Ama insanların çoğu bilmez.”

(Hac 22/1)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ

Ey insanlar! Rabbinizden korkarak kendinizi koruyun. Çünkü o saatin sarsıntısı dehşet bir şeydir.

(Hac 22/2)

يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى
النَّاسَ سَكَارَى وَمَا هُمْ بِسَكَارَى وَلَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ

Onu göreceğiniz günde, her emzikli emzirdiğini unutur, her hamile taşıdığını bırakır. İnsanları kendilerinden geçmiş görürsün; kendilerinden geçmezler ama Allah’ın azabı çok şiddetlidir.

(Lokman 31/34)

إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَازَا
تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ

O saat ile ilgili bilgi sadece Allah'a aittir. Yağmuru O indirir, rahimlerde ne varsa O bilir. Hiç kimse yarın ne kazanacağını bilemez. Hiç kimse nerede öleceğini bilemez. Elbette Allah, her şeyi bilir, her şeyden haberdardır.

(Naziat 79/42)

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسِيهَا

Sana o saati soruyorlar. Gelip çatması ne zaman?

(Naziat 79/43)

فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِهَا

Sen nerde, onu söylemek nerde!

(Naziat 79/44)

إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْتَهِيهَا

Onun son durağı Rabbinedir.

(Naziat 79/45)

إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ مَّنْ يَخْشَاهَا

Sen sadece, Rabbine derin saygı duyanı uyaran birisin.

(Naziat 79/46)

كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحِيهَا

Onu gördükleri gün, bir akşam ya da bir gündüz vakti kadar kalmış gibi olurlar.

(Araf 7/188)

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

De ki: "Allah, istemedikçe benim kendime bile bir fayda sağlamaya veya zarar vermeye yetkim yoktur. Eğer gizli bilgileri bilsem, daha çok hayır biriktirirdim, bana bir kötülük de dokunmazdı. Ben, inanıp güvenen bir topluluk için sadece bir uyarıcı ve bir müjdeciyim."

(Enam 6/50)

قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِنْ أَتَيْتُ إِلَّا مَا يُوْحَىٰ إِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ

De ki: "Ben size Allah'ın hazineleri benim yanımdadır demiyorum. Gizli bilgileri de bilmem. Size, ben bir meleğim de demiyorum. Ben sadece bana vahyedilene uyarım." De ki: "Gören ile görmeyen bir olur mu? Hiç düşünmez misiniz?"

(Yunus 10/49)

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ

De ki: "Allah, istemezse benim kendime bile bir fayda sağlamaya veya zarar vermeye yetkim yoktur. Her ümmetin bir eceli vardır. Ecelleri geldiğinde ne bir süre erteleyebilirler, ne de öne alabilirler."

(Kehf 18/110)

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا

De ki: "Ben sadece sizin gibi bir beşerim. Bana, ilâhınızın sadece tek bir ilâh olduğu vahyolunmaktadır. Kim Rabbine kavuşmayı umuyorsa ıslah eden iyi bir iş yapsın ve Rabbine ibadette, hiç kimseyi O'na ortak koşmasın."

(Ahkaf 46/9)

قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ إِنْ أَتَيْتُ إِلَّا مَا يُوْحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

De ki: "Ben diğer elçilerden farklı değilim. Bana da size de ne yapılacağını bilmiyorum. Ben sadece bana vahyedilene uyarım. Ben sadece apaçık bir uyarıcıyım."

(Araf 7/189)

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّيْهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيفًا فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَوَا اللَّهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ آتَيْتَنَا صَالِحًا لَنُكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ

O, sizi bir tek canlı hücreden yaratandır. Eşini de bir tek canlı hücreden var etti ki, biri diğerinin yanında huzur bulsun. Erkek onu sarınca, kadın hafif bir yük yüklenir. Onunla gezip dolaşır. Yükü ağırlaşınca, Allah’a yalvarırlar; “Rabbimiz! Bize sâlih bir evlat verirsen, şükredenlerden olacağız.”

(Rum 30/20)

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ

Sizi topraktan yaratmış olması Allah’ın âyetlerindendir. Sonra bakarsınız ki, bir beşer olarak dolaşıyorsunuz.

(Rum 30/21)

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

Onunla huzur bulmanız için size, kendi türünüzden eşler yaratması, aranızda bir sevgi ve bir rahmet oluşturması da O’nun âyetlerindendir. Bunda, düşünen bir topluluk için mutlaka âyetler vardır.

(Araf 7/190)

فَلَمَّا آتَيْتُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا آتَيْتُمَا فَتَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ

Onlara sâlih bir evlat verince de verdiği şey hakkında Allah’a ortak koşarlar. Allah, onların ortak koştuklarından uzaktır.

(Yunus 10/12)

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنْبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَانًا لَمْ يَدْعُنَا إِلَى ضُرِّ مَسَّهُ كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

İnsana bir zarar dokunduğunda, yanı üzerindeyken, otururken veya ayaktaiken bize yalvarır durur. Ama ne zaman ki sıkıntısını gideririz, bize hiç yalvarmamış gibi davranır. İşte böyle, aşırı gidenlerin yaptıkları, kendilerine güzel görünür.

(Zümer 39/8)

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا حَوَّلَهُ نِعْمَةً مِنْهُ نِسِيَ مَا كَانَ يَدْعُوا إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ

İnsan, başı sıkışınca dönüp Rabbine yalvarır. Sonra Allah, iyilik yaparak ona bir fırsat verse daha önce yalvardığını unuttur da insanları Allah yolundan saptırmak için Allah’a benzer nitelikte varlıklar oluşturur. De ki: “Bir süre nankörlüğünün tadını çıkar. Çünkü sen, o ateşin ahalisindensin.”

(Araf 7/191)

أَيُّشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ

Hiçbir şeyi yaratamayan ama kendileri yaratılmış olanları mı ortak koşuyorlar?

(Rad 13/16)

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ قُلْ أَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ
لِأَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ
وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ
وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

De ki: “Göklerin ve yerin Rabbi kimdir? De ki: “Allah’tır!” De ki: “Allah ile aranızda, kendilerine bile faydası veya zararı olmayacak evliya/dostlar mı koydunuz?” De ki: “Körle gören ya da karanlıklarla aydınlık bir olur mu?” Yoksa Allah’a, O’nun gibi yaratan ve yarattıkları O’nun yarattıklarına benzeyen ortaklar mı oluşturmuşlar?” De ki: “Her şeyin yaratıcısı Allah’tır. O tektir, karşı konulamaz güce sahiptir.”

(Furkan 25/3)

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا
نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَوَةً وَلَا نُشُورًا

Allah ile aralarına koydukları ilâhlara tutundular. Onlar bir şey yaratamazlar, çünkü kendileri yaratılmıştır. Kendilerine zarar vermeye veya yarar sağlamaya bile güçleri yetmez. Onlar; ölüm, hayat ve yeniden diriliş konusunda yetkili değillerdir.

(Araf 7/192)

وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ

Bunların, ne onlara ne de kendilerine yardım etmeye güçleri yetmez.

(Enbiya 21/98)

إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَارِدُونَ

Hem siz, hem de Allah ile aranızda koyarak kulluk ettikleriniz cehennem yakıtısınız, oraya gireceksiniz.

(Enbiya 21/99)

لَوْ كَانَ هُوَ اللَّهُ مَا وَرَدُوهَا وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ

Onlar ilâh olsalardı oraya girmezlerdi. Hepsi orada, ölümsüz olacaklardır.

(Araf 7/193)

وَأِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَتَّبِعُوكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ أَدَعَوْتُمُوهُمْ أَمْ أَنْتُمْ صَامِتُونَ

Onları rehberle davet etseniz size uymazlar. Davet etseniz de sessiz kalsanız da sizin için birdir.

(Bakara 2/6)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

İnkâr edenleri uyarasan da uyarmasan da, onlar için fark etmez; onlar inanıp güvenmezler.

(Bakara 2/7)

خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

Allah kalplerini ve kulaklarını mühürlemiş, gözleri de perdelidir. Onlara dehşetli bir azap vardır.

(Araf 7/194)

إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادُ أَمْثَلُكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

Allah ile aranızda koyup yalvardıklarınız sizin gibi kullardır. Söyledikleriniz doğruysa, onlara dua edin de duanızı cevap versinler.

(Fatır 35/13)

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ

Allah, geceyi gündüzün içine sokar, gündüzü de gecenin içine sokar. Güneşi ve ayı da hizmete koymuştur. Bunların her biri belli bir süreye kadar, yörüngesinde akar gider. İşte bunları yapan Rabbiniz Allah'tır. Yetki O'ndadır. O'nunla aranızda koyup yalvardıklarınız, bir çekirdek zarına bile hükmedemezler.

(Fatır 35/14)

إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكْفُرُونَ بَشِرْكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ

Onlara yalvarsanız, yalvarmanızı işitmezler; işitseler cevap veremezler. Kıyamet günü de sizin onları ortak koşmanızı inkâr ederler. Kimse sana bunları, her şeyden haberdar olanın verdiği gibi haber veremez.

(Araf 7/195)

أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ آيِدٍ يَبْطِشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا قُلِ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُوا فَلَا تُنْظَرُونَ

Ayakları mı var ki yürüsünler, elleri mi var ki tutsunlar, gözleri mi var ki görsünler, kulakları mı var ki dinlesinler. De ki: “Çağırın ortak koştuklarınızı, sonra bana düzen kurun; asla göz açtırmayın.”

(Hud 11/54)

إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوءٍ قَالَ إِنِّي أُشْهِدُ اللَّهَ وَاشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ

Sana diyeceğimiz sadece şudur: “İlâhlarımızdan biri seni fena çarpmış.” Hud dedi ki: “Ben Allah'ı şahit tutuyorum, siz de şahit olun, ben ortak koştuklarınızdan tamamen uzağım.

(Hud 11/55)

مِنْ دُونِهِ فَكِيدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنْظِرُونَ

Allah ile aranızda koyduklarınızdan da. Haydi, hep birlikte bana düzen kurun. Asla göz açtırmayın.”

(Araf 7/196)

إِنَّ وَلِيِّيَ اللَّهُ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ

Şüphesiz benim velim, kitabı indirendir. O, sâlihlerle velilik eder.

(Bakara 2/257)

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ
الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

Allah inanıp güvenenlerin velisi/dostudur; onları karanlıklardan aydınlığa çıkarır. Kâfirlerin evliyası/ dostları ise azgınlardır; onları aydınlıktan çıkarıp karanlıklara sokarlar. Onlar ateş ahalisidir, orada ölümsüz olarak kalacaklardır.

(Araf 7/197)

وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا أَنفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ

Allah ile aranızda koyup yalvardıklarınızın size yardım etmeye güçleri yetmez, onlar kendilerine bile yardım edemezler.

(Enbiya 21/43)

أَمْ لَهُمُ إِلَٰهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِنَا لَا يَسْتَجِيبُونَ نَصْرَ أَنفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِنَّا يُصْحَبُونَ

Yoksa onları bizimle aralarına girip koruyacak ilâhları mı var? Onların kendilerine yardım etmeye güçleri yetmez, bizden de yakınlık göremezler.

(Ahkaf 46/28)

فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ وَذَٰلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

Kendilerine daha yakın görerek, Allah ile aralarına koydukları ilâhları onlara yardım etseydi ya! Aksine onlardan kayboldular. Bu, onların uydurdukları iftiradır.

(Araf 7/198)

وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَسْمَعُوا وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ

Onları rehberle davet etsen seni dinlemezler. Sana baktıklarını görürsün, oysa onlar görmezler.

(Hud 11/20)

أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءٍ يُضَاعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ

Onlar yeryüzünde O'nu aciz bırakacak değillerdir. Onların Allah ile aralarına girecek evliyası /dostları da olmayacaktır. Azap onlar için ikiye katlanacaktır. Onlar gerçekleri dinlemeye tahammül edemezler, onu görececek halde de değillerdir.

(Kehf 18/101)

الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَنْ ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا

Onlar, Beni hatırlamaktan gözleri perdeliymiş gibi uzak duran ve Beni hatırlatan şeyleri dinlemeye bile dayanamayan kimselerdir.

(Araf 7/199)

خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ

Sen af yolunu tut, iyiliği emret ve cahillerden yüz çevir!

(Fussilet 41/34)

وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ

İyilikle kötülük bir olmaz; sen kötülüğü iyilikle defet. O zaman seninle arasında düşmanlık olan kişi sanki sıcak bir dost gibi olur.

(Fussilet 41/35)

وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ

Buna ancak sabredenler kavuşturulur. Buna ancak kararlılıktan payını alanlar kavuşturulur.

(Araf 7/200)

وَأَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

Şeytandan sana ilişkileri bozacak bir vesvese gelirse hemen Allah'a sığın. Çünkü O, her şeyi dinleyen ve her şeyi bilendir.

(Enam 6/112)

وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ

İşte böyle; her nebîye, insan ve cin şeytanlarını düşman ettik. Aldatmak için birbirlerine yaldızlı sözler fısıldarlar. Rabbin isteseydi bunu yapamazlardı. Sen onları iftiralarıyla baş başa bırak.

(Enam 6/113)

وَلِتَصْغَىٰ إِلَيْهِ أَفْئِدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ

Ahirete inanıp güvenmeyenlerin o sözlere gönülleri aksın, ondan hoşlansınlar ve işledikleri suçlarını işlemeye devam etsinler.

(Hac 22/52)

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكُمُ اللَّهُ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

Senden önce gönderdiğimiz hiçbir elçi ve nebî yoktur ki, bir şey temenni ettiği zaman şeytan onun temennisinin içine bir şey atmış olmasın. Ardından Allah, şeytanın attığını nesheder, sonra âyetlerinin hükmünü yerleştirir. Allah, her şeyi bilendir, en doğru hüküm verendir.

(Hac 22/53)

لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ

Bu, şeytanın attığıyla, kalplerinde hastalık olanlar ile kalpleri katı olanları imtihan etmek içindir. Gerçekten de zâlimler, derin bir ayrılık içindedirler.

(Hac 22/54)

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادٍ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

Bir de kendilerine ilim verilenlerin, Rabbinden gelenin gerçek olduğunu bilmelerini, inanıp güvenmelerini ve kalplerinin yatışmasını sağlamak içindir. Elbette Allah inanıp güvenenleri doğru yola iletir.

(Fussilet 41/36)

وَأَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

Şeytandan sana ilişkileri bozacak bir vesvese gelirse hemen Allah'a sığın. Çünkü Allah her şeyi dinler, her şeyi bilir.

(Felak 113/1)

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْقَلْقَلِ

De ki: “Sığınırım, bölünme ile yaratan Rabbe!

(Felak 113/2)

مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ

Yarattıklarının şerrinden,

(Felak 113/3)

وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ

Bastırdığı zaman karanlığın şerrinden.

(Felak 113/4)

وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ

İlişkilere fesat karıştıranların şerrinden.

(Nas 114/1)

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ

De ki: “Sığınırım insanların Rabbine,

(Nas 114/2)

مَلِكِ النَّاسِ

İnsanların Hükümdarına,

(Nas 114/3)

إِلَهِ النَّاسِ

İnsanların İlahına!

(Nas 114/4)

مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ

Sinsice kötülükler fısıldayanların şerrinden.

(Nas 114/5)

الَّذِي يُوسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ

Öyle ki, insanların içine vesvese verir;

(Nas 114/6)

مِنْ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ

cinden de olur, insandan da.

(Araf 7/201)

إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ

Şüphe yok ki kendilerini koruyanlar, şeytandan bir grup onlara dokununca, âyetleri hatırlar, hemen gerçeği görürler.

(Al-i İmran 3/135)

وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرِ اللَّهُ فَعَسَىٰ أَلَّا اللَّهُ يَصِرُوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ

Onlar utanılacak bir şey yapar veya kendilerine zulmederlerse hemen Allah'ı hatırlar ve O'ndan günahlarının bağışlanmasını isterler. Günahları Allah'tan başka kim bağışlayabilir? Bir de bu yaptıklarında, bile bile ısrar etmezler.

(Araf 7/23)

قَالَ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ

Dediler ki: “Rabbimiz! Biz kendimize zulmettik. Bizi bağışlamaz ve bize acımazsan, kaybedenlerden oluruz.”

(Kasas 28/15)

وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَى حِينٍ غَفْلَةٍ مِنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَذَا مِنْ شِيعَةِ مُوسَى وَهَذَا مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَعَاثَ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَزَهُ مُوسَى فَقَضَى عَلَيْهِ قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُضِلٌّ مُبِينٌ

Musa halkın fark edemeyeceği bir sırada şehre girdi. İki kişinin öldüresiye kavga ettiklerini gördü; biri kendi tarafından, diğeri düşman taraftandı. Kendi tarafından olan, düşmanına karşı Musa’dan yardım istedi. Musa ona bir yumruk attı ve adamın işini bitirdi. Dedi ki: “Bu, şeytanın işidir; çünkü o, yoldan saptıran apaçık bir düşmandır.”

(Kasas 28/16)

قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

“Rabbim! Ben, kendime zulmettim; beni bağışla!” dedi. Allah da onu bağışladı. Çünkü O çok bağışlayandır, merhameti boldur.

(Araf 7/202)

وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوهُمْ فِي الْعَيِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ

Şeytanlarla kardeş olanları ise azgınlığa sürükler, sonra da peşlerini bırakmazlar.

(Araf 7/175)

وَائْتِلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْعَاوِينَ

Kendisine âyetlerimizi verdiğimiz kişinin haberini onlara bağlantılarıyla oku; âyetlerden sıyrılıp uzaklaştı da şeytan onu peşine taktı, sonunda azgınlardan oldu.

(Şuara 26/221)

هَلْ أَنْبِئُكُمْ عَلَىٰ مَنْ تَنْزَلُ الشَّيَاطِينُ

Şeytanların kime indiğini size haber vereyim mi?

(Şuara 26/222)

تَنْزَلُ عَلَىٰ كُلِّ آفَاكٍ أَثِيمٍ

Bütün günahkâr düzenbazlara inerler.

(Şuara 26/223)

يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثُرُهُمْ كَاذِبُونَ

Onlar şeytanlara kulak verirler, çoğu da yalancıdır.

(Araf 7/203)

وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بِآيَةٍ قَالُوا لَا اجْنَبَيَّتَهَا قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ مِنْ رَبِّي هَذَا بَصَائِرُ
مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

Onlara bir âyet getirmediğin zaman: “onu derleseydin ya!” derler. De ki: “Ben sadece Rabbimden bana vahyedilene uyarım. Bunlar, Rabbinizden gelen göstergelerdir. İnanıp güvenen bir topluluk için bir rehber ve bir rahmettir.”

(Yunus 10/15)

وَإِذَا تَنَادَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا أَتُتَّبِعُ غَيْرَ هَذَا أَوْ بَدِّلْهُ
قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَائِي نَفْسِي إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ إِنِّي أَخَافُ إِنْ
عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ

Âyetlerimiz, birbirini açıklayacak şekilde bağlantılarıyla okununca, bizimle karşılaşmayı beklemeyenler derler ki: “Bize başka bir âyet kümesi getir ya da bunu değiştir. De ki: “Onu kendiliğimden değiştirmem mümkün değildir. Ben sadece bana vahyedilene uyarım. Eğer Rabbime karşı gelirim dehşetli bir günün azabından korkarım.”

(Yunus 10/57)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ
لِّلْمُؤْمِنِينَ

Ey insanlar! Rabbinizden size bir öğüt, göğüslerde olana şifa, inanıp güvenenler için bir rehber ve bir rahmet gelmiştir.

(Araf 7/204)

وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

Kuran okunduğu zaman onu dinleyin ve sessiz olun, belki size rahmet edilir.

(Ahkaf 46/29)

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنْصِتُوا فَلَمَّا
فُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ

Bir gün, cinlerden bir grubu Kuran’ı dinlesinler diye sana yönlendirmiştik. Onu dinlerken birbirlerine: “Sessiz olun!” dediler. Bitince, uyarmak için topluluklarına geri döndüler.

(Ahkaf 46/30)

قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنْزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى
الْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ

“Ey Halkımız! Musa’dan sonra indirilmiş bir kitap dinledik. Kendinden önceki kitapları doğruluyor. Gerçeğe ve doğru yola rehberlik ediyor.”

(Araf 7/205)

وَاذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ

Öğle ve ikindide, içten içe yalvararak ve ürpererek, yüksek olmayan bir sesle Rabbini an! Sakın aldırmañanlardan olma!

(Araf 7/55)

أُدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ

Rabbimize için için yalvararak gizlice dua edin. O, haddini aşanları sevmez.

(Rum 30/17)

فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ

Akşama girdiğinizde ve sabaha çıkarken Allah'a ibadet edin.

(Rum 30/18)

وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ

Göklerde ve yerde, her yaptığını mükemmel yapmak Allah'a özeldir. İkinci ve öğle vaktinde de ibadet edin.

(Rad 13/15)

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلَالُهُم بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ

Göklerde ve yerde kim varsa, gönüllü veya zorunlu olarak Allah'a secde eder. Gölgelele de bunu öğle ve ikindide yapar.

(Araf 7/206)

إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ

Doğrusu Rabbinin katında olanlar, O'na kulluk etmekten büyüklenmezler; O'na ibadet eder ve O'na secde ederler.

(Enbiya 21/19)

وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ

Göklerde ve yerde kim varsa hepsi O'nundur. O'nun katındakiler büyüklenmeden ve usanmadan O'na kulluk ederler.

(Enbiya 21/20)

يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ

Gece gündüz, aralıksız O'na ibadet ederler.

(Nahl 16/49)

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ

Göklerdekilere, yerdeki diğer canlılar ve melekler, büyüklenmeden Allah'a secde ederler.

(Nahl 16/50)

يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ

Emri altında oldukları Rablerinden korkarlar da kendilerine ne emredilirse onu yaparlar.
